

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

22. října 2008 *

Ve spojených věcech T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04,

TV 2/Danmark A/S, se sídlem v Odense (Dánsko), zastoupená O. Koktvedgaardem a M. Thorningerem, advokáty,

žalobkyně ve věci T-309/04,

podporovaná

Union européenne de radio-télévision (UER), se sídlem v Grand-Saconnex (Švýcarsko), zastoupenou A. Carneluttim, advokátem,

vedlejší účastníci ve věci T-309/04,

Dánské království, zastoupené J. Moldem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Bieringem a K. Lundgaard Hansenem, advokáty,

žalobce ve věci T-317/04,

* Jednací jazyky: angličtina a dánština.

Viasat Broadcasting UK Ltd, se sídlem ve West Draytonu, Middlesex (Spojené království), zastoupená S. Hjelmborgem a M. Honorém, advokáty,

žalobkyně ve věci T-329/04,

podporovaná

SBS TV A/S, dříve TV Danmark A/S, se sídlem v Skovlunde (Dánsko),

a

SBS Danish Television Ltd, dříve Kanal 5 Denmark Ltd, se sídlem v Hounslow, Middlesex (Spojené království),

zastoupenými D. Vandermeerschem, K.-U. Karlem a H. Peytzem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi ve věci T-329/04,

SBS TV A/S,

SBS Danish Television Ltd,

žalobkyně ve věci T-336/04,

podporované

Viasat Broadcasting UK Ltd,

vedlejší účastníci ve věci T-336/04,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené ve věcech T-309/04, T-317/04, T-329/04 H. Støvlbækem a M. Niejahrem, ve věci T-329/04 rovněž N. Kahnem a ve věci T-336/04 N. Kahnem a M. Niejahrem, jako zmocněnci,

žalovaná ve věcech T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04,

podporovaná

SBS TV A/S,

SBS Danish Television Ltd,

II - 2940

a

Viasat Broadcasting UK Ltd,

vedlejšími účastnicemi ve věci T-309/04,

a

Dánským královstvím,

TV 2/Danmark A/S,

a

Union européenne de radio-télévision (UER),

vedlejšími účastníky ve věcech T-329/04 a T-336/04,

jejichž předmětem jsou: ve věcech T-309/04 a T-317/04 návrhy na zrušení rozhodnutí Komise 2006/217/ES ze dne 19. května 2004 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2006, L 85, s. 1, oprava Úř. věst. 2006, L 368, s. 112), a podpůrně článku 2 tohoto rozhodnutí nebo odstavců 3 a 4 tohoto článku, a ve věcech T-329/04 a T-336/04 návrhy na zrušení téhož rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatují existenci státní podpory částečně slučitelné se společným trhem,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, (zpravodaj), předseda, M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednáních konaných ve dnech 7. a 8. listopadu 2007,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

¹ Článek 16 ES stanoví:

„Aniž jsou dotčeny články 73 [ES], 86 [ES] a 87 [ES] a s ohledem na místo, které zauímají služby obecného hospodářského zájmu mezi společnými hodnotami Unie, a na jejich význam při podpoře sociální a územní soudržnosti, pečují Společenství

a členské státy v rámci svých pravomocí a v oblasti působnosti této smlouvy o to, aby zásady a podmínky pro fungování těchto služeb umožňovaly naplnění jejich úkolů.“

2 Článek 86 odst. 2 ES stanoví:

„Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této smlouvě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.“

3 Článek 87 odst. 1 ES stanoví:

„Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.“

4 Článek 311 ES stanoví:

„Protokoly připojené k této smlouvě po vzájemné dohodě členských států tvoří její nedílnou součást.“

5 Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech (Úř. věst. C 340, s. 109, dále jen „Amsterodamský protokol“), vložený Amsterodamskou smlouvou jako příloha ke Smlouvě o ES, stanoví:

„[Členské státy,] majíce za to, že systém veřejnoprávního vysílání v členských státech je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu, se dohodly na následujících výkladových ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě [o ES]:

Ustanovení Smlouvy [o ES] se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž ve Společenství v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby.“

6 Dne 15. listopadu 2001 zveřejnila Komise sdělení o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (Úř. věst. C 320, s. 5, dále jen „sdělení o vysílání“), ve kterém

Komise stanovila zásady, podle kterých bude postupovat při uplatňování článku 87 ES a čl. 86 odst. 2 ES na státní financování veřejnoprávního vysílání.

Skutkový základ sporů

- 7 V Dánsku existují dvě veřejnoprávní vysílací organizace, Danmarks Radio (dále jen „DR“) a TV 2/Danmark (dále jen „TV2“), přičemž TV2 byla nahrazena, s účetními a daňovými účinky k 1. lednu 2003, TV 2/Danmark A/S (dále jen „TV2 A/S“). DR je téměř výlučně financována z koncesionářských poplatků. TV2 je částečně financována z koncesionářských poplatků, ale rovněž z příjmů z reklamy.
- 8 TV2 byla zřízena v roce 1986 lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (zákon, kterým se mění zákon o vysílání) ze dne 4. června 1986 č. 335 (dále jen „zákon z roku 1986 o zřízení TV2“) jako nezávislá samostatná organizace. TV2 začala vysílat 1. října 1988. Provozuje pozemní kanál TV2 a v roce 2000 kromě toho začala provozovat satelitní kanál TV2 Zulu. Koncem roku 2002 se z veřejnoprávního kanálu TV2 Zulu stal komerční placený televizní kanál.
- 9 Kromě veřejnoprávních vysílacích organizací existují na celostátním dánském televizním trhu dvě komerční vysílací organizace: jednak celek tvořený společnostmi

SBS TV A/S a SBS Danish Television Ltd (dále jen „SBS A/S“ a „SBS Ltd“ a společně „SBS“), a jednak společnost Viasat Broadcasting UK Ltd (dále jen „Viasat“).

- 10 SBS A/S a SBS Ltd patří do SBS Broadcasting S.A., lucemburské společnosti, která provozuje televizní a rádiové stanice v několika členských státech.

- 11 SBS A/S, dříve TV Danmark A/S, vysílá od dubna 1997 prostřednictvím televizních vysílačů komerční televizní kanál TV Danmark 2. Vysílání stanice TV Danmark 2, která se nachází v Kodani, je mimoto vysíláno prostřednictvím satelitu některým kabelovým operátorům a dánským domácnostem vybaveným DTH [DirectToHome (přímé satelitní vysílání do domácnosti)] ve zbytku země.

- 12 SBS Ltd, dříve Kanal 5 Denmark Ltd, vytvořená v roce 1999 pod názvem TV Danmark 1 Ltd a takto pojmenovaná do roku 2004, vysílá od 1. ledna 2000 prostřednictvím satelitu ze Spojeného království s tamější licencí komerční televizní kanál Kanal 5 (původně nazvaný TV Danmark 1).

- 13 Viasat patří Modern Times Group (MTG), nadnárodní skupině podnikající v mediálním odvětví. Viasat vysílá od roku 1992 do Dánska na základě povolení Spojeného království satelitní kanály TV3 a TV3+.

- 14 SBS a Viasat soutěží s TV2 na vnitrostátním trhu televizní reklamy.

- 15 Dánská pravidla platná pro definici veřejné služby TV2 byla pro období 1995–2002 stanovena lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (zákon o vysílání) č. 1065, ze dne 23. prosince 1992, v následných konsolidovaných verzích, zahrnujících verzi ze dne 24. června 1994 č. 578 (dále jen „zákon o vysílání“). Tato pravidla byla prohloubena a upřesněna ve stanovách TV2.
- 16 Dopisem ze dne 5. dubna 2000 byla Komisi předložena stížnost SBS ve věci financování TV2 Dánským královstvím. Schůzka se stěžovateli se uskutečnila 3. května 2000.
- 17 V dopisech ze dne 28. února, 3. května a 11. prosince 2001 sdělila SBS další informace.
- 18 Dopisem ze dne 5. června 2002 zaslala Komise dánským úřadům žádost o podání informací, na niž dánské úřady odpověděly dopisem ze dne 10. července 2002. S těmito úřady se uskutečnily dvě schůzky, a to 25. října a 19. listopadu 2002. Další informace byly poskytnuty těmito úřady prostřednictvím dopisů ze dne 19. listopadu a 3. prosince 2002.
- 19 Dopisem ze dne 24. ledna 2003 oznámila Komise Dánskému království, že se rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES v souvislosti s financováním TV2 tímto členským státem (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).

- 20 Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 14. března 2003 (Úř. věst. C 59, s. 2). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k dotčeným opatřením předložily svá vyjádření.
- 21 Komise obdržela vyjádření od dánských úřadů v dopisech ze dne 24. března 2003 a ze dne 15. března 2004. Kromě toho obdržela vyjádření dalších zúčastněných stran. SBS zaslala vyjádření v dopise ze dne 11. dubna 2003. Association des télévisions commerciales européennes (ACT) (Sdružení evropských komerčních televizních společností) zaslalo vyjádření dopisem ze dne 14. dubna 2003. Komerční vysílací organizace Antena 3 TV a Gestevisión Telecinco zaslaly svá vyjádření dne 16. dubna 2003. Viasat tak učinila dne 14. dubna 2003. Komise zaslala tato vyjádření Dánskému království dopisem ze dne 4. července 2003, jež na ně reagovalo dopisem ze dne 12. září 2003.
- 22 Komise obdržela další informace od SBS v dopisech ze dne 15. prosince 2003 a 6. ledna 2004. Dne 17. prosince 2003 se setkala se SBS a dne 9. února 2004 s dánskými úřady, které reagovaly na dodatečné informace SBS dopisem ze dne 15. března 2004.
- 23 Dne 17. prosince 2003 se konala valná hromada, kterou byla založena TV2 A/S na základě dánského zákona č. 438 ze dne 10. června 2003 o TV2 A/S, s účetními a daňovými účinky k 1. lednu 2003.
- 24 Rozhodnutím 2006/217/ES ze dne 19. května 2004 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2006, L 85, s. 1, oprava Úř. věst. 2006, L 368, s. 112, dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodla Komise, že „[p]odpora, která byla v letech 1995 až 2002 poskytnuta [Dánským královstvím] [TV2] ve formě prostředků z koncesionářských poplatků a jiných opatření popsanych v tomto rozhodnutí, je

s výjimkou částky ve výši 628,2 milionů [dánských korun] podle čl. 86 odst. 2 ES slučitelná se společným trhem“ (článek 1 napadeného rozhodnutí).

25 Komise nařídila Dánskému království zajistit, aby TV2 A/S navrátilo tuto částku s úroky (článek 2 napadeného rozhodnutí).

26 Dopisem ze dne 23. července 2004 oznámilo Dánské království Komisi návrh rekapitalizace TV2 A/S. Tento návrh stanovil, co se týče opatření financovaných státem, vklad do základního kapitálu 440 milionů dánských korun (DKK) a kapitalizace státní půjčky 394 milionů DKK do základního kapitálu.

27 Rozhodnutím ze dne 6. října 2004 [K(2004) 3632 konečné] ve věci státních podpor N 313/2004 o rekapitalizaci TV 2/Danmark A/S (Úř. věst. 2005, C 172, s. 3, dále jen „rozhodnutí o rekapitalizaci“) dospěla Komise k závěru, že „předvídaný vklad do základního kapitálu ve výši 440 milionů DKK a přeměna dluhu na vlastní zdroje jsou nezbytné pro obnovu kapitálu, který TV2 po své přeměně na akciovou společnost potřebuje, aby mohla provádět výkon veřejné služby“ (bod 53 odůvodnění rozhodnutí o rekapitalizaci) (*neoficiální překlad*). V důsledku toho Komise rozhodla, že „každá část státní podpory, která by mohla být spojena s plánovanou rekapitalizací TV2 [A/S] je slučitelná se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 ES“ (bod 55 odůvodnění rozhodnutí o rekapitalizaci) (*neoficiální překlad*).

28 Rozhodnutí o rekapitalizaci je předmětem dvou žalob na neplatnost podaných SBS a Viasat pod číslem věci T-12/05 a T-16/05, které jsou v současné době projednávány před Soudem.

Řízení

Věci T-309/04 a T-317/04

- 29 Návrhy došlými kanceláři Soudu podala dne 28. července 2004 TV2 A/S žalobu T-309/04 a dne 3. srpna 2004 podalo Dánské království žalobu T-317/04.
- 30 Samostatnými akty podanými kanceláři Soudu a zapsanými do rejstříku po číslem věci T-317/04 R a T 309/04 R podaly dne 3. srpna 2004 Dánské království a dne 17. srpna 2004 TV2 A/S návrhy na předběžné opatření směřující k odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Z důvodu odstoupení těchto účastníků řízení od jejich návrhů na předběžné opatření byly nicméně tyto návrhy vyškrtnuty usnesením předsedy Soudu ze dne 14. prosince 2004.
- 31 Ve své žalobě Dánské království požadovalo spojení věcí T-309/04 a T-317/04. TV2 A/S a Komise neměly proti této žádosti námitky.
- 32 Podáním podaným kanceláři Soudu dne 2. prosince 2004 požádala Viasat o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise v žalobě T-317/04.

- 33 Dopisem ze dne 17. ledna 2005 podalo Dánské království žádost o důvěrné zacházení, pokud jde o určité části žaloby a žalobní odpovědi ve věci T-317/04 ve vztahu k Viasat. Jelikož byl však návrh na vstup Viasat do řízení jako vedlejší účastnice zamítnut usnesením předsedy pátého senátu Soudu ze dne 13. dubna 2005, vydal předseda pátého senátu Soudu dne 1. března 2007 usnesení o tom, že o této žádosti nebude rozhodnuto.
- 34 Podáními došlými kanceláři Soudu dne 2., 10. a 13. prosince 2004 požádaly Viasat a SBS o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise v žalobě T-309/04, a Union européenne de Radio-Télévision (UER) požádala o vstup do řízení jako vedlejší účastnice v téže věci na podporu návrhových žádání TV2 A/S.
- 35 Usneseními předsedy pátého senátu Soudu ze dne 18. dubna a 6. června 2005 byly návrhy na vstup Viasat, SBS a UER do řízení jako vedlejších účastnic přijaty.
- 36 Dopisy ze dne 14. ledna a 13. února 2005 podala TV2 A/S žádost o důvěrné zacházení, pokud jde o určité části žaloby a obhajoby ve věci T-309/04 ve vztahu k vedlejšími účastnicím. Tyto účastnice nepodalý proti žádosti námítky.
- 37 Předseda pátého senátu Soudu těmto žádostem o důvěrné zacházení vyhověl usnesením ze dne 1. března 2007.

38 Podáním ze dne 8. listopadu 2005 podala SBS návrh na spojení věci T-336/04 (SBS A/S a SBS Ltd v. Komise) s těmito věcmi a s věcí T-329/04 (Viasat v. Komise). Ostatní účastníci řízení, kromě UER, předložili vyjádření k tomuto návrhu na spojení.

39 V odpovědi na písemnou otázku Soudu ze dne 24. října 2006 předložily Dánské království a TV2 A/S dne 10. listopadu 2006 vyjádření k otázce týkající se trvání jejich právního zájmu na podání žaloby v důsledku přijetí rozhodnutí o rekapitalizaci.

Věc T-329/04

40 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 2. srpna 2004 podala Viasat žalobu T-329/04.

41 Podáními ze dne 18. listopadu, 1. a 14. prosince 2004 požádaly Dánské království, TV2 A/S, UER a British Broadcasting Corp. (BBC) o vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise.

42 Podáním ze dne 9. prosince 2004 požádala SBS o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Viasat.

- 43 Předseda pátého senátu Soudu usneseními ze dne 18. dubna a 6. června 2005 povolil vedlejší účastenství Dánského království, TV2 A/S a UER na podporu návrhových žádání Komise a vedlejší účastenství SBS na podporu návrhových žádání Viasat a zamítl vedlejší účastenství BBC.
- 44 Dopisy ze dne 6. ledna 2004, 17. prosince 2004, 18. ledna 2005, 1. března 2005 a 30. května 2005 podala Viasat žádost o důvěrné zacházení, pokud jde o určité části žaloby a opravy repliky předložené dne 12. května 2005 ve vztahu k vedlejším účastníkům. Někteří účastníci podali proti těmto žádostem námitky.
- 45 Podáním ze dne 8. listopadu 2005 požádala SBS o spojení věci T-336/04 s věcmi T-309/04, T-317/04 a T-329/04. Ostatní účastníci řízení, kromě UER, předložili vyjádření k tomuto návrhu na spojení.
- 46 Předseda pátého senátu Soudu těmto žádostem o důvěrné zacházení částečně vyhověl usnesením ze dne 1. března 2007.

Věc T-336/04

- 47 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 13. srpna 2004 podala SBS žalobu T-336/04.
- 48 Podáními ze dne 18. listopadu, 1., 13. a 14. prosince 2004 požádaly Dánské království, TV2 A/S, UER a BBC o vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise.

- 49 Podáním ze dne 1. prosince 2004 požádala Viasat o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání SBS.
- 50 Předseda pátého senátu Soudu usneseními ze dne 15. dubna a 10. května 2005 povolil vedlejší účastenství Dánského království, TV2 A/S a UER na podporu návrhových žádání Komise a vedlejší účastenství Viasat na podporu návrhových žádání SBS a zamítl vedlejší účastenství BBC.
- 51 Dopisy ze dne 29. prosince 2004, 18. března, 20. dubna, 27. května a 8. července 2005 podala Viasat žádost o důvěrné zacházení, pokud jde o určité části žaloby, obhajoby a repliky ve vztahu k vedlejším účastníkům. Někteří účastníci podali proti těmto žádostem námitky.
- 52 Podáním ze dne 8. listopadu 2005 požádala SBS o spojení věci T-336/04 s věcmi T-309/04, T-317/04 a T-329/04. Ostatní účastníci řízení, kromě UER, předložili vyjádření k tomuto návrhu na spojení.
- 53 Předseda pátého senátu Soudu těmto žádostem o důvěrné zacházení částečně vyhověl usnesením ze dne 1. března 2007.
- 54 Po vyslechnutí vyjádření účastníků řízení ke spojení, se Soud na základě čl. 50 odst. 1 jednacího řádu domnívá, že je třeba věci T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 spojit pro účely rozsudku, jímž se končí řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

55 Ve věci T-309/04 TV2 A/S, podporovaná, kromě toho, co se týče nákladů, UER, navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí;

- podpůrněji snížil částku uvedenou v článku 1 *in fine* napadeného rozhodnutí a v čl. 2 odst. 1 tohoto rozhodnutí o částku alespoň 167 milionů DKK s účinkem od roku 1997 a zrušil žádost o úroky uvedenou v čl. 2 odst. 3 a 4 napadeného rozhodnutí;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

56 Ve věci T-317/04 Dánské království navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;

- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí;

– podpůrněji zrušil čl. 2 odst. 3 a 4 napadeného rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

⁵⁷ Ve věcech T-309/04 a T-317/04 Komise, podporovaná v první z těchto věcí Viasat a SBS, navrhuje, aby Soud:

– žaloby zamítl;

– uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

⁵⁸ Ve věci T-329/04 Viasat, podporovaná SBS, navrhuje, aby Soud:

– zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí, co se týče části tohoto rozhodnutí, která prohlašuje podporu za slučitelnou se společným trhem na základě čl. 86 odst. 2 ES;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

59 Ve věci T-336/04 SBS, podporovaná Viasat, navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž v něm Komise prohlásila, že podpora poskytnutá TV2 mezi roky 1995 a 2002 ve formě výnosu z koncesionářských poplatků a dalších opatření vyjmenovaných v rozhodnutí, je slučitelná se společným trhem na základě čl. 86 odst. 2 ES;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

60 Ve věcech T-329/04 a T-336/04 Komise, podporovaná Dánským královstvím, TV2 A/S a UER, navrhuje, aby Soud:

- žaloby zamítl;
- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti žalob T-309/04 a T-317/04

61 Ve svých duplikách se Komise zabývá otázkou trvání, co se týče Dánského království a TV2A/S, právního zájmu na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Komise se

domnívá, že jednoznačný účinek tohoto rozhodnutí a rozhodnutí o rekapitalizaci je po dobrém zvážení pro tyto žalobce kladný.

- 62 Jelikož podmínky přípustnosti žaloby, zejména podmínka existence právního zájmu na podání žaloby, patří mezi nepominutelné podmínky řízení (usnesení Soudního dvora ze dne 7. října 1987, *D.M. v. Rada a CES*, 108/86, Recueil, s. 3933, bod 10 a předsedy Soudu ze dne 27. března 2003, *Linea GIG v. Komise*, T-398/02 R, Recueil, s. II-1139, bod 45), přísluší Soudu, aby ověřil bez návrhu, zda žalobkyně mají právní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí (usnesení Soudu ze dne 10. března 2005, *Gruppo ormezzatori del porto di Venezia a další v. Komise*, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, Sb. rozh. s. II-787, bod 22, a rozsudek Soudu ze dne 14. dubna 2005, *Sniace v. Komise*, T-141/03, Sb. rozh. s. II-1197, bod 22).
- 63 Úvodem je třeba připomenout, že článek 230 ES činí jasný rozdíl mezi jednak právem na podání žaloby na neplatnost, které mají orgány Společenství a členské státy, a jednak právem na podání žaloby na neplatnost, které mají fyzické a právnické osoby, přičemž druhý pododstavec tohoto článku uděluje každému členskému státu právo zpochybnit podáním žaloby na neplatnost legalitu rozhodnutí Komise, aniž by byl výkon tohoto práva podmíněn odůvodněním právního zájmu na podání žaloby. Členský stát tedy nemusí prokázat, že akt Komise, který napadá, vyvolává vůči němu právní účinky, aby jeho žaloba byla přípustná. Aby však akt Komise mohl být napaden žalobou na neplatnost podanou tímto členským státem, je třeba, aby jeho cílem bylo vyvolat právní účinky (viz usnesení Soudního dvora ze dne 27. listopadu 2001, *Portugalsko v. Komise*, Recueil, s. I-9183, body 22 až 24 a citovaná judikatura).
- 64 Co se týče žaloby podané Dánským královstvím, s ohledem na znění čl. 230 druhého pododstavce ES a ve světle judikatury připomenuté v předcházejícím bodě je zjevné, že tento žalobce, je svým pouhým postavením jako členský stát, aktivně legitimován podat v projednávaném případě žalobu na neplatnost.

- 65 Je totiž nesporné, že napadené rozhodnutí je rozhodovacím aktem v rozsahu, v němž vyvolává právně závazné účinky.
- 66 Za těchto okolností se tvrzení Komise, podle kterého je jednoznačný účinek tohoto rozhodnutí a rozhodnutí o rekapitalizaci po dobrém zvážení pro Dánské království kladný, které by tedy nemělo právní zájem na podání žaloby, jeví jako zcela irelevantní. V každém případě spočívá toto tvrzení Komise na neprokázaném předpokladu, že rozhodnutí o rekapitalizaci nebude zrušeno Soudem v rámci právě projednávaných žalob na neplatnost podaných SBS (věc T-12/05) a Viasat (věc T-16/05) proti tomuto rozhodnutí.
- 67 Co se týče žalob podaných TV2 A/S, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je přípustnost takové žaloby podmíněna tím, že fyzická nebo právnická osoba, která ji podává, má zájem na zrušení napadeného aktu. Takový zájem musí existovat, musí trvat a posuzuje se ke dni podání žaloby (rozsudky Soudu Sniace v. Komise, bod 62 výše, bod 25, a ze dne 20. září 2007, Salvat père & fils a další v. Komise, T-136/05, Sb. rozh. s. II-4063, bod 34).
- 68 Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky nebo, jinak řečeno, že žaloba může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která ji podala (viz rozsudek Soudu ze dne 28. září 2004, MCI v. Komise, T-310/00, Sb. rozh. s. II-3253, bod 44 a citovaná judikatura).
- 69 V projednávaném případě je třeba uvést, že Komise se nejprve v projednávaném případě domnívala, že finanční opatření poskytnutá TV2 by měla být kvalifikována jako státní podpory, poté přezkoumala, zda by tyto podpory mohly být v tomto případě považovány za slučitelné se společným trhem s ohledem na podmínky stanovené čl. 86 odst. 2 ES tak, že posuzovala, zda veřejné financování bylo přiměřené potřebě veřejné

služby. Komise dospěla k závěru, že podpory poskytnuté mezi roky 1995 a 2002 TV2 ve formě prostředků z koncesionářských poplatků a jiných opatření popsanych v tomto rozhodnutí byly slučitelné se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 ES, s výjimkou částky 628,2 milionů DKK (článek 1 napadeného rozhodnutí).

- 70 TV2 A/S je podnikem, který je v napadeném rozhodnutí označen jako skutečný příjemce opatření kvalifikovaných jako podpory částečně neslučitelné, a Dánské království tedy mělo povinnost zajistit navrácení podpory právě ze strany tohoto podniku (bod 163 odůvodnění a článek 2 napadeného rozhodnutí). Mimoto je nesporné, že TV2 A/S skutečně Dánskému království převedlo celou částku dluženou při plnění této povinnosti navrácení.
- 71 Je třeba prohlásit, že za těchto podmínek má TV2 A/S právní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, co se týče jak dosažení jeho úplného zrušení, tak dosažení zrušení částečného.
- 72 K tomu je třeba zaprvé zdůraznit, že projednávaná věc, která se týká rozhodnutí, kterým se prohlašuje existence částečně slučitelné a částečně neslučitelné podpory, se odlišuje od věcí, ve kterých byly vydány rozsudky, které za určitých podmínek prohlašovaly, že při neexistenci právního zájmu na podání žaloby je nepřipustná žaloba podaná příjemcem podpory proti rozhodnutí Komise, které kvalifikuje opatření podpory jako zcela slučitelné se společným trhem (rozsudky Soudu ze dne 30. ledna 2002, *Nuove Industrie Molitane v. Komise*, T-212/00, *Recueil*, s. II-347, a *Sniace v. Komise*, bod 62 výše).

- 73 Zadruhé je třeba uvést, že podmínky, za kterých Komise v projednávaném případě posoudila slučitelnost dotčených podpor, zakazují přezkoumávat přípustnost žaloby TV2 A/S rozštěpením napadeného rozhodnutí na dvě části, přičemž by jedna kvalifikovala sporná opatření státních podpor jako částečně neslučitelná se společným trhem a druhá je kvalifikovala jako státní podpory částečně slučitelné.
- 74 V napadeném rozhodnutí Komise ověřila, zda opatření státního financování jako celek představovala za období šetření částku převyšující čisté náklady spojené s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Orgán tedy celkově posoudil uvedená opatření a provedl výpočet, který ukázal nakonec nadměrnou náhradu ve výši 628,2 milionu DKK považovaný za neslučitelný, což poté a souvztažně určilo výši slučitelné podpory. Analýza Komise tak ukazuje vzájemnou závislost a vzájemně neoddělitelný charakter kvalifikací slučitelnosti a neslučitelnosti sporných opatření.
- 75 Tato situace se tak rovněž odlišuje od situace, která vedla soud Společenství k tomu, aby prohlásil pro neexistenci právního zájmu na podání žaloby za nepřípustnou žalobu na neplatnost podanou příjemcem podpory proti rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž toto rozhodnutí prohlásilo v jednom konkrétním ustanovení svého výroku jedno ze tří opatření sporného financování, posuzované individuálně, za slučitelné se společným trhem.
- 76 Navíc a ze stejných důvodů, jako jsou uvedeny výše v bodě 66 *in fine*, právní zájem TV2 A/S na podání žaloby nemůže být zpochybněn úvahou Komise vycházející z údajně pozitivního celkového přímého účinku napadeného rozhodnutí a rozhodnutí o rekapitalizaci.

- 77 V každém případě by i za předpokladu, že by bylo třeba přezkoumat přípustnost žaloby TV2 A/S proti napadenému rozhodnutí jednak v rozsahu, v němž kvalifikuje sporná opatření státní podpory jako částečně neslučitelná se společným trhem, a jednak v rozsahu, v němž kvalifikuje uvedená opatření jako částečně slučitelná, nebyla žaloba méně přípustná, a to ani v posledně uvedeném ohledu.
- 78 Je třeba připomenout, že žalobce se může dovolávat zájmu, který se týká budoucí právní situace, za podmínky, že prokáže, že se dopad na tuto situaci jeví již jako jistý. Proto se žalobce nemůže dovolávat budoucích a nejistých situací za účelem odůvodnění svého zájmu navrhopvat zrušení napadeného aktu (rozsudek Soudu ze dne 17. září 1992, NBV a NVB v. Komise, T-138/89, Recueil, s. II-2181, bod 33).
- 79 Z judikatury vydané v rámci žalob na neplatnost podaných příjemcem podpory proti rozhodnutí Komise, které dotčenou podporu prohlašuje za zcela slučitelnou nebo které prohlašuje jedno ze tří sporných finančních opatření za slučitelné, vyplývá, že právní zájem na podání žaloby se může vyvodit z existence prokázaného „rizika“, že právní situace žalobců by byla soudním řízením dotčena (viz v tomto smyslu rozsudek *Salvat père & fils a další v. Komise*, bod 67 výše, bod 43), nebo navíc z toho, že „riziko“ soudního řízení je ke dni podání žaloby u soudu Společenství vzniklé a trvajících (rozsudek *Sniace v. Komise*, bod 62 výše, bod 28).
- 80 Soud uvádí, že TV2 A/S ve svých vyjádřeních ze dne 10. listopadu 2006 a poté během jednání uvedla, aniž by jí bylo odporováno, že proti ní a Dánskému království zahájila v únoru 2006 Viasat soudní řízení před Østre Landsret (regionální východní soud), přičemž žaloba směřovala k tomu, aby jim bylo uloženo zaplatit Viasat společně a nerozdílně nebo samostatně částku 200 milionů DKK, z důvodu, že státní podpora nebyla oznámena Komisi a že tato protiprávní podpora umožnila TV2, aby při prodeji svých vysílacích časů pro reklamu uplatňovala strategii nízkých cen, která způsobila

Viasat škodu. TV2 A/S upřesnila, opět aniž by jí bylo odporováno, že řízení před Østre Landsret bylo přerušeno do vydání rozsudků Soudu ve věcech, které se týkaly legality napadeného rozhodnutí.

- 81 Jestliže je nesporné, že TV2 A/S podala žalobu na neplatnost k Soudu před zahájením řízení Viasat na vnitrostátní úrovni, Soud se domnívá, že vzniklý a trvajících charakter rizika soudního řízení na vnitrostátní úrovni ke dni podání žaloby TV2 A/S se v projednávaném případě ukázal jako více než široce prokázaný skutečností, že toto riziko, zdaleka nezůstalo hypotetickým, ale konkrétně se projevilo soudním řízením zahájeným Viasat, které nyní probíhá před vnitrostátním soudem a kterým bylo ostatně přerušeno právě do vydání rozhodnutí Soudu.
- 82 TV2 A/S tak má právní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí jako celku, to znamená rovněž v rozsahu, v němž kvalifikuje sporná opatření státních podpor jako částečně slučitelná se společným trhem.
- 83 Z výše uvedených úvah vyplývá, že projednávané žaloby na neplatnost napadeného rozhodnutí jsou přípustné.

K věci samé

- 84 Žaloby T-309/04 a T-317/04 obsahují devět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 87

odst. 1 ES v rozsahu, v němž výnos z koncesionářských poplatků, jakož i příjmy z reklamy převedené na TV2 prostřednictvím Fonds TV2, nejsou státními prostředky. Třetí žalobní důvod vychází z chyby při výpočtu nadměrné náhrady. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že tvrzená nadměrná náhrada představuje přiměřený zisk. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že při neexistenci křížového subvencování nepředstavuje nadměrná náhrada státní podporu. Šestý žalobní důvod vychází z neexistence státní podpory, pokud státní financování splňuje kritérium soukromého investora v tržním hospodářství. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že nadměrná náhrada je nezbytnou rezervou pro provádění úkolu veřejné služby. Osmý žalobní důvod vychází z protiprávnosti navrácení podpory TV2 A/S a porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty. Devátý žalobní důvod vychází z protiprávnosti napadeného rozhodnutí, co se týče navrácení úroků.

85 Žaloba T-329/04 obsahuje tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z nesprávné kvalifikace úkolu veřejné služby TV2 jako služby obecného hospodářského zájmu (dále jen „SOHZ“). Druhý žalobní důvod vychází z nepřizpůsobení kritéria efektivního obchodního provozovatele ve smyslu bodu 58 sdělení o vysílání, pro posouzení křížového subvencování prodeje vysílacího času pro reklamu financováním veřejné služby, a z toho, že toto posouzení by mělo být provedeno v rámci čl. 87 odst. 1 ES, při zohlednění stupně efektivity TV2. Třetí žalobní důvod vychází z nepřizpůsobení kritéria maximalizace příjmů pro posouzení tohoto křížového subvencování.

86 Žaloba ve věci T-336/04 obsahuje osm žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 86 odst. 2 ES a článků 87 ES a 88 ES z důvodu konstatování slučitelnosti podpory, která byla přesto protiprávní, protože nebyla oznámená. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávné kvalifikace úkolu veřejné služby TV2 jako SOHZ. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 86 odst. 2 ES a článků 87 ES a 88 ES, jakož

i Amsterodamského protokolu, z důvodu schválení dotčené státní podpory na základě kritéria maximalizace příjmů a z důvodu přenesení důkazního břemene na SBS. Rovněž vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení při použití kritéria maximalizace příjmů. Pátý žalobní důvod vychází z protiprávního použití, s ohledem na pochyby Komise, čl. 86 odst. 2 ES. Šestý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného použití čl. 86 odst. 2 na podporu poskytnutou TV2 Zulu. Sedmý žalobní důvod vychází z nepřezkoumání přiměřenosti čistých nákladů TV2 ve vztahu k jejím povinnostem veřejné služby. Osmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 86 odst. 2 ES a ze zjevných chyb v posouzení Komisí dánské veřejné kontroly plnění úkolu veřejné služby ze strany TV2.

87 Soud považuje za nezbytné přezkoumat nejprve společně první žalobní důvod žaloby T-329/04 a druhý žalobní důvod žaloby T-336/04, které vycházejí z nesprávné kvalifikace úkolu veřejné služby TV2 jako SOHZ.

K prvnímu důvodu žaloby T-329/04 a druhému důvodu žaloby T-336/04, které vycházejí z nesprávné kvalifikace úkolu veřejné služby TV2 jako SOHZ v napadeném rozhodnutí

– Argumenty účastníků řízení

88 Těmito žalobními důvody SBS a Viasat brojí proti napadenému rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise považovala definici povinností veřejné služby TV2 za přijatelné s ohledem na pojem SOHZ. Tato definice je příliš široká a nepřesná.

- 89 SBS uvádí, že povinnosti veřejné služby TV2 definované podle cílů, kterých má být dosaženo, ponechávají této vysílací organizaci možnost diskrečního výběru prostředků, a tedy jí dávají možnost zahrnout jakoukoli činnost do oblasti veřejné služby financované státem.
- 90 Veřejná služba může zahrnovat pouze nevýdělečné televizní programy, alespoň v případech veřejnoprávních vysílacích organizací financovaných smíšeným způsobem, to znamená současně státem a prodejem vysílacího času pro reklamu. Veřejnoprávní vysílací organizace, která je financována smíšeným způsobem, je totiž nevyhnutelně vedena k tomu, aby snížila ceny reklamy, za účelem snížení příjmů komerčních operátorů.
- 91 Definice veřejné služby TV2 není přijatelná, protože neodlišuje povinnosti uložené dánským zákonem komerčním vysílacím organizacím.
- 92 Mimoto Komise správně nepřezkoumala úkol veřejné služby TV2, jelikož opomněla přezkoumat tento úkol pro období 1995–2000.
- 93 Mimoto považovat všechny programy TV2 za veřejnou službu je neslučitelné se sdělením o vysílání, protože všechny tyto programy neznamenají „dodatečné“ náklady ve smyslu bodu 44 tohoto sdělení. I kdyby byla přijatelná široká definice veřejnoprávního vysílání, bylo by v rozporu s čl. 86 odst. 2 ES považovat všechny

náklady vysílací organizace za spojené s veřejnou službou. Takový výklad by totiž nesplňoval podmínku, podle které mohou být nahrazeny pouze náklady, které by vysílací organizace „obvykle nenesla“.

94 Viasat tvrdí, že významná část skladby programů TV2 se v ničem neodlišuje od její vlastní skladby programů a od skladby SBS A/S. Komise měla provést hlubší analýzu kategorií programů TV2, srovnat je s kategoriemi komerčních televizních stanic, a identifikovat tak kategorie mající obsah veřejné služby.

95 Komise podporovaná TV2 A/S, Dánským královstvím a UER, tvrdí, že postoj žalobkyň se opírá o příliš omezené pojetí definice SOHZ. Připomíná svobodu přiznanou členským státům při definování SOHZ, svobodu zdůrazněnou – pokud jde o oblast vysílání – amsterodamským protokolem. Připomíná, že se její úkol kontroly, co se týče definice SOHZ, omezuje na ověření, zda tato definice není postížena zjevnou vadou.

96 Uvádí, že definice úkolu veřejné služby TV2 není ani vágní, ani nepřesná a že nemá nic neobvyklého ve srovnání s definicemi použitými v jiných členských státech. Žalobní důvod žalobkyň se ve skutečnosti netýká přesnosti této definice, nýbrž rozsahu úkolu svěřeného TV2. Tvrzení, podle kterého má být vysílací SOHZ vymezena na nevýdělečné vysílání, je chybná. Argument, podle kterého žalobkyně nabízejí tytéž programy jako

TV2, není opodstatněný, a je v každém případě zjednodušující tvrdit, že produkce TV2 nemůže představovat SOHZ, protože tentýž výběr programů je nabízen komerčními vysílacími organizacemi.

97 Co se týče kritiky vycházející z toho, že měla srovnat programy TV2 a komerčních vysílacích organizací, Komise uvádí, že to není její role. Jsou to členské státy, kdo stanoví rozsah úkolu veřejné služby a má v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc.

98 Co se týče tvrzené shody povinností TV2 a povinností uložených komerčním stanicím, Komise uvádí, že z bodu 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že pouze TV2 je výslovně ze zákona povinna plnit úkol veřejné služby. Její povinnosti z tohoto titulu jdou nad podmínky, kterým je podřízeno obdržení povolení vysílat.

99 Mimoto skutečnost, že TV2 je financována smíšeným způsobem, nemá dopad na otázku definice SOHZ, jelikož tato skutečnost je relevantní pouze ve stadiu přezkumu přiměřenosti. Komise uvádí, že nárůst podílů na trhu vyjádřených sledovaností nepředstavují důvod existence veřejnoprávní vysílací organizace.

100 Nakonec Komise, co se týče argumentu vycházejícího z bodu 44 sdělení o vysílání, tvrdí, že v rámci úkolu veřejné služby vyžadujícího po vysílací organizaci programové schéma odpovídající určitým kritériím, a s ohledem na skutečnost, že se připouští, že tento úkol

může obsahovat poskytování vyváženého a rozmanitého programového schématu, musí být všechny programy vytvořené v rámci takového úkolu považovány za „dodatečné“ ve smyslu uvedeného bodu 44.

– Závěry Soudu

- ¹⁰¹ Zprv je třeba připomenout, že jak vyjadřuje judikatura (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 27. února 1997, *FFSA a další v. Komise*, T-106/95, Recueil, s. II-229, bod 99) a jak uvádí Komise ve svém sdělení ze dne 20. září 2000 o službách obecného zájmu v Evropě [KOM(2000)580 konečné, bod 22], mají členské státy široký prostor pro uvážení při vymezení toho, co považují za SOHZ. Komise tudíž může zpochybnit definici těchto služeb vytvořenou členským státem pouze v případě zjevného pochybení (stanovisko generálního advokáta P. Légera předcházející rozsudku Soudního dvora ze dne 19. února 2002, *Wouters a další*, C-309/99, Recueil, s. I-1577, I-1583, bod 162, rozsudek Soudu ze dne 15. června 2005, *Olsen v. Komise*, T-17/02, Sb. rozh. s. II-2031, bod 216).
- ¹⁰² Význam SOHZ pro Evropskou unii a nezbytnost zajistit řádné fungování těchto služeb byly ostatně zdůrazněny zařazením článku 16 ES do Smlouvy o ES Amsterodamskou smlouvou (viz v tomto ohledu stanovisko generálního advokáta S. Albera předcházející rozsudku Soudního dvora ze dne 17. května 2001, *TNT Traco*, C-340/99, Recueil, s. I-4109, I-4112, bod 94; generálního advokáta F. Jacobse předcházející rozsudkům Soudního dvora ze dne 25. října 2001, *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Recueil, s. I-8089, I-8094, bod 175, a ze dne 20. listopadu 2003, *GEMO*, C-126/01, Recueil, s. I-13769, I-13772, bod 124, a stanovisko generálního advokáta M. Poiars Madura předcházející rozsudku Soudního dvora ze dne 11. července 2006, *FENIN v. Komise*, C-205/03 P, Sb. rozh. s. I-6295, I-6297, poznámka pod čarou 35, bod 26; viz rovněž usnesení předsedy Soudu ze dne 28. května 2001, *Poste Italiane v. Komise*, T-53/01 R, Recueil, s. II-1479, bod 132).

103 Pokud jde konkrétněji o vysílací SOHZ, Soudní dvůr v rozsudku ze dne 30. dubna 1974, Sacchi (155/73, Recueil, s. 409), který se týkal zejména otázky, zda výlučné právo udělené členským státem určitému podniku, aby uskutečňoval všechny druhy televizních vysílání, dokonce i pro účely reklamy, představovalo porušení pravidel hospodářské soutěže, v podstatě uznal, že členské státy mohou legitimně definovat vysílací SOHZ jako pokrývající vysílání obecných programů. V tomto rozsudku totiž Soudní dvůr rozhodl, že „nic ve Smlouvě nebrání tomu, aby členské státy z důvodů veřejného zájmu nehospodářské povahy vyňaly televizní vysílání [...] z hospodářské soutěže tím, že přiznají výlučné právo na jeho výkon jednomu nebo více podnikům“ (výše uvedený rozsudek Sacchi, bod 14; viz rovněž stanovisko generálního advokáta G. Reischla předcházející tomuto rozsudku, Recueil, s. 433, s. 445, druhý až pátý pododstavec, a generálního advokáta P. Légera předcházející rozsudku Wouters a další, bod 195 výše, bod 163).

104 Krom toho, jelikož v amsterodamském protokolu členské státy uvedly, že „veřejnoprávní vysílání v členských státech je přímo spjato s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu“, přímo odkázaly na jimi zavedené systémy veřejnoprávního vysílání, pověřené vysíláním obecných televizních programů ve prospěch celé populace těchto států.

105 Konečně je třeba připomenout slova, kterými Rada a členské státy v jejich usnesení ze dne 25. ledna 1999 o veřejnoprávním vysílání (Úř. věst. C 30, s.1) potvrdily význam SOHZ v oblasti vysílání.

106 V tomto usnesení členské státy, „majíce za to, že služby veřejnoprávního vysílání mají s ohledem na kulturní, sociální a demokratické funkce, které zajišťují pro společné dobro, zásadní význam pro zajištění demokracie, plurality, sociální soudržnosti a kulturní a jazykové rozmanitosti, zdůrazňující, že vzrůstající obměňování programů

nabízených v novém mediálním prostředí posiluje význam obecné úlohy veřejných orgánů v oblasti vysílání a připomínající potvrzení pravomoci členských států k pověření výkonem služby uvedené v [Amsterodamském protokolu] a k jejímu financování“, poznamenaly a potvrdily, že uvedený protokol potvrzuje „[jejich] vůli [...] zdůraznit úlohu služby veřejnoprávního vysílání“, že „služba veřejnoprávního vysílání musí být schopna nadále poskytovat široké programové spektrum v souladu se svým posláním, jak bylo vymezeno členskými státy, aby oslovovalo společnost jako celek“, a že „v této souvislosti je pro službu veřejnoprávního vysílání legitimní usilovat o dosažení vysoké sledovanosti“ (*neoficiální překlad*).

107 Možnost členského státu definovat vysílací SOHZ široce, se zahrnutím vysílání obecných programů, nemůže být zpochybněna skutečností, že veřejnoprávní vysílací organizace vykonává krom toho obchodní činnosti, zejména prodej vysílacího času pro reklamu.

108 Takové zpochybnění by totiž vedlo k tomu, že by se sama definice vysílací SOHZ stala závislá na jejím způsobu financování. Přitom SOHZ se pojmově definuje ve vztahu k obecnému zájmu, kterému má vyhovět, a nikoliv ve vztahu k prostředkům, které zajišťují její poskytování. Jak uvedla Komise v bodě 36 sdělení o vysílání, „otázka definice poslání veřejné služby se nesmí zaměňovat s otázkou finančního mechanismu, který byl vybrán pro poskytování těchto služeb“.

109 Z týchž důvodů je nesprávné, že SBS a Viasat tvrdí, že vysílací SOHZ se má, alespoň pokud je veřejnoprávní vysílací organizace financována smíšeným způsobem, omezit na vysílání nevýdělečných programů. Pokud jde o tvrzení, podle kterého vysílací

organizace pověřená SOHZ, která je definovaná široce a kvalitativně, je financována smíšeným způsobem, bude nevyhnutelně vedena, prostřednictvím praxe uměle nízkých cen za prodej svého vysílacího času pro reklamu, k subvencování své obchodní činnosti prostřednictvím státního financování veřejné služby, musí být zamítnuto jako hypotetické. Takové jednání představuje totiž pouze riziko, které musí členské státy předvídat, a Komise případně sankcionovat.

110 Co se týče odkazu žalobkyň na bod 44 druhou větu sdělení o vysílání, podle které „[úkoly veřejné služby] mohou odůvodňovat náhradu, pokud znamenají dodatečné náklady, které [by vysílací organizace obvykle nenesla]“, Soud uvádí, že cílem této věty není, prostřednictvím údajného návrhu – vyplývajícího z odkazu na „dodatečné“ náklady, – že by nutně existovaly *a contrario* „nedodatečné“ náklady, vyloučit možnost široké definice vysílací SOHZ, a tudíž možnost financování všech nákladů veřejnoprávní vysílací organizace.

111 Bod 44 sdělení o vysílání má za cíl pouze vyjádřit, v pojmech umožňujících zahrnout všechny předvídatelné situace od vysílací SOHZ definované úzce a čistě kvantitativně až po vysílací SOHZ definovanou široce a kvalitativně, požadavek přiměřenosti použitelný na kompenzaci nákladů veřejné služby. Úvaha, kterou vyjadřuje Komise, že všechny programy vytvořené v rámci vysílací SOHZ definované široce a kvalitativně jsou „dodatečné“ ve smyslu bodu 44 sdělení o vysílání, a tudíž úvaha, že všechny náklady vysílací organizace pověřené SOHZ jsou „dodatečné“, a tedy mohou být financovány státem, není, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, stížena žádným pochybením.

- 112 Soud dodává, že přijetí názoru žalobkyň by znamenalo odsoudit *de facto* systémy veřejnoprávních televizních služeb, ve kterých veřejnoprávní vysílací organizace nemá přístup k financování prostřednictvím reklamy, a všechny její náklady tedy závisí na státní podpoře. Podle názoru žalobkyň by totiž i v těchto případech určité náklady – totiž tvrzené nedodatečné náklady, jejichž nezbytnou existenci by žalobkyně chtěly odvodit ze znění bodu 44 sdělení o vysílání – nemohly být státem kompenzovány. To v podstatě vyjadřuje Komise, když tvrdí, že názor žalobkyň předpokládá, že při neexistenci státní podpory by TV2 nicméně dále existovala jako vysílací organizace financovaná ze soukromých zdrojů, což je však popřeno skutkovými okolnostmi.
- 113 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že pravomoc členských států definovat vysílací SOHZ široce a kvalitativně, aby se pokrylo vysílání široké škály programů, nemůže být popírána, stejně jako možnost těchto členských států uchýlit se pro financování SOHZ k financování prostřednictvím reklamy.
- 114 Zadruhé je třeba přezkoumat, zda se Komise v projednávaném případě dopustila chyby, když se v napadeném rozhodnutí domnívala, že definice Dánského království SOHZ, kterou je TV2 pověřena, může být přijata.
- 115 V bodě 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že „TV2 má podle [dánského] zákona v rámci poskytování veřejných služeb povinnost ‚zajistit dánskému obyvatelstvu prostřednictvím televize, rozhlasu a internetu nebo podobných médií širokou nabídku programů a služeb, jež zahrnují zprostředkování zpráv, poskytování informací, vzdělávání, zprostředkování umění a zábavy‘ “ (*neoficiální překlad*). V tomto bodě odůvodnění Komise odkázala na bod 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém je citován dánský zákon, který stanoví, že „v rámci [televizní] nabídky [TV2] je nutné usilovat o kvalitu, všestrannost

a rozmanitost“, že „[p]ři sestavování programu je třeba klást velký důraz na svobodu informací a projevu“ a že „[d]ále je nutné klást zvláštní důraz na dánský jazyk a na dánskou kulturu“ (*neoficiální překlad*).

- 116 V bodě 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise domnívala, že „[a]čkoliv povinnost TV2 v oblasti televizního vysílání je definována z hlediska kvality a poměrně široce, [...] je taková ‚široká‘ definice jejího úkolu v souladu se sdělením o vysílání“ (*neoficiální překlad*).
- 117 Soud se domnívá, že toto posouzení Komise není chybné. Definice použitá dánskými orgány je jistě široká, jelikož v důsledku své zejména kvalitativní povahy ponechává vysílací organizaci volnost, aby stanovila skladbu programů. Přesto se nedopouští nepřesnosti, jak tvrdí žalobkyně. Naopak pověření TV2 je zcela jasné a přesné: poskytovat celé dánské populaci pestrý televizní program zaměřující se na kvalitu, všestrannost a rozmanitost.
- 118 Mimoto v rozsahu, v němž by žalobkyně touto výtkou nepřesnosti zamýšlely popírat svobodu ponechanou dánskými orgány TV2 při konkrétním definování jejího programu, je nutno konstatovat, že není nic neobvyklého, ba naopak, když veřejnoprávní vysílací organizace požívá, samozřejmě s výhradou dodržování kvalitativních požadavků, které má jako operátor pověřený televizní SOHZ, redakční nezávislosti ve vztahu k politické moci při konkrétním výběru programů. V tomto ohledu UER, vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise, správně

zdůrazňuje význam redakční nezávislosti veřejnoprávního vysílání ve vztahu k veřejné moci pro zachování svobody projevu, kterou článek 11 listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1), a článek 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, definuje jako zahrnující „svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice“.

119 Pokud jde o skutečnost, že Komise na základě toho nesprávně vycházela z definice úkolu veřejné služby TV2, jak je uveden v zákoně o vysílání ve znění použitelném v roce 2000, Soud se domnívá, že nic nenaznačuje, že tato definice, použitá Komisí v bodě 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí a vycházející ve skutečnosti ze zákona o vysílání v konsolidovaném znění č. 203 ze dne 22. března 2001, řádně nezohledňuje povinnosti veřejné služby, které příslušely TV2 rovněž během části období šetření před rokem 2000. Tato definice a definice použitelná dříve (obsažená v zákoně o vysílání v konsolidovaném znění č. 578 ze dne 24. června 1994) tak obsahují obě tytéž požadavky na „kvalitu, všestrannost a rozmanitost“, které jsou podstatnými kvalitativními požadavky služby veřejnoprávního vysílání svěřené TV2. Navíc tyto dvě definice mají společné to, že stanoví, že těmto požadavkům podléhají všechny vysílací činnosti TV2.

120 Co se týče výtky žalobců vycházející z toho, že definice veřejné služby TV2 není přijatelná, protože neodlišuje povinnosti uložené zákonem komerčním vysílacím organizacím, Komise v bodě 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdí, že je třeba provést rozlišení mezi podmínkami povolení, které musí splnit komerční televizní společnost ve jménu obecného zájmu, a svěřením úkolu obecného zájmu státem

veřejnému nebo soukromému podniku. Je zjevné, že TV2 má takový úkol a že tento úkol jde nad rámec povinností uložených dánským zákonem každé komerční vysílací organizaci. Komise mimoto uvádí, že mezi žalobkyněmi pouze SBS A/S podléhá dánskému právu, a tedy může využít tento argument, přičemž SBS Ltd a Viasat vykonávají svoji činnost na základě povolení Spojeného království, a tedy nepodléhají dánské právní úpravě.

121 Soud se domnívá, že tyto úvahy Komise jsou správné. Pokud SBS A/S, jako každá vysílací organizace spadající pod dánský zákon, mohla podléhat pro získání povolení určitým povinnostem stanoveným v obecném zájmu a připomenutým v bodě 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jako je povinnost vysílat místní programy alespoň hodinu denně a vysílat významnou část svého programu v dánském jazyce nebo pro dánskou veřejnost, nejsou nicméně tyto povinnosti srovnatelné s povinnostmi veřejné služby uloženými TV2. Tyto posledně uvedené povinnosti směřují k poskytování dánskému obyvatelstvu pestrého televizního programu, který odpovídá požadavkům kvality, všestrannosti a rozmanitosti. Podmiňují celou televizní činnost TV2 způsobem více omezujícím, než činí minimální povinnosti stanovené dánským zákonem pro poskytnutí povolení vysílat. Komise tedy správně v bodě 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí zamítla argument žalobkyň, který v podstatě vychází z porušení zásady rovného zacházení.

122 Co se týče argumentu vycházejícího z toho, že TV2 by neměl být přiznán status veřejnoprávní stanice, protože se její program neliší od programu komerčních stanic, a z toho, že Komise měla provést srovnávací studii programů TV2 a komerčních stanic, je třeba ho zamítnout.

123 Přijmout tento argument, a vztáhnout tedy, prostřednictvím srovnávací analýzy programů, definici vysílací SOHZ na okruh programů komerčních vysílacích organizací, by mělo za následek, že by členské státy byly zbaveny své pravomoci definovat veřejnou službu. Definice SOHZ by totiž v důsledku toho závisela na komerčních subjektech a jejich rozhodnutích vysílat či nevysílat určité programy. Jak správně uvádí TV2 A/S, členské státy, když definují úkol veřejnoprávního vysílání, nemohou být omezeny činnostmi komerčních televizních stanic.

124 Z předchozích úvah vyplývá, že žalobkyně neprokázaly, že Komise nesprávně usoudila, že široká a kvalitativní definice vysílací SOHZ zajišťovaná TV2 nebyla zjevně nesprávná, a tedy mohla být přijata.

125 První důvod žaloby T-329/04 a druhý důvod žaloby T-336/04 musí být tedy zamítnuty.

126 Soud se domnívá, že je následně třeba přezkoumat postupně první a druhý důvod žalob T-309/04 a T-317/04, které vycházejí, co se týče prvního žalobního důvodu, z porušení práva na obhajobu, a co se týče druhého žalobního důvodu, z porušení čl. 87 odst. 1 ES, v rozsahu, v němž výnos z koncesionářských poplatků, jakož i příjmy z reklamy převedené na TV2 prostřednictvím Fonds TV2 nejsou státními prostředky.

K prvnímu důvodu žalob T-309/04 a T-317/04, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu

– Argumenty účastníků řízení

¹²⁷ Dánské království a TV2 A/S v podstatě tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí zaujala postoj k otázkám, které nebyly zahrnuty v rozhodnutí o zahájení řízení, že při neporušení práva na obhajobu by napadené rozhodnutí bylo odlišné a že různé konkrétní okolnosti by Komisi vedly k tomu, aby byla v rozhodnutí o zahájení řízení jasnější.

¹²⁸ Zaprvé rozhodnutí o zahájení řízení představovalo předmět formálního vyšetřovacího řízení jako ověření, zda údajná nadměrná náhrada skutečně během období šetření sloužila ke křížovému subvencování komerčních činností TV2. Rozhodnutí o zahájení řízení nijak nezmiňovalo zásadu soukromého investora v tržním hospodářství (dále jen „ZSITH“) jako právně významného prvku. Navíc je toto rozhodnutí třeba číst v tom smyslu, že Komise neměla v úmyslu provádět zvláštní přezkum dodržování ZSITH. Jeho obsah tedy neodůvodňuje použití argumentace opřené o otázku, zda byla dodržena ZSITH, co se týče tvrzené nadměrné náhrady. Komise se přesto v napadeném rozhodnutí vyjádřila k otázce, zda Dánské království jednalo jako soukromý investor v tržním hospodářství.

¹²⁹ Zadruhé, je tvrzeno, že Komise by posoudila odlišně spis, kdyby Dánské království mohlo předložit své argumenty a relevantní dokumentaci. Napadené rozhodnutí je

totiž zejména odůvodněno nedostatkem skutečností uvedených Dánským královstvím k prokázání dodržování ZSITH.

130 Zatřetí Komise nikdy netvrdila, že nadměrná náhrada nákladů na veřejnou službu nesených veřejnoprávní organizací, aniž by ve skutečnosti existovalo křížové subvencování, mohla sama o sobě představovat státní podporu, která je v rozporu se Smlouvou. To nevyplývá ani ze sdělení o vysílání, podle kterého nadměrná náhrada představuje problém, pouze pokud existuje křížové subvencování komerčních činností (bod 58 tohoto sdělení) nebo pokud existuje jiný typ dopadu na rozvoj obchodu v rozsahu, který by odporoval zájmům Společenství [bod 29 iii)]. Vývoj předcházející rozhodnutí o zahájení řízení přiměl Dánské království uvěřit, že nadměrná náhrada není sama o sobě považována za problém.

131 TV2 A/S uvádí, že okolnost, zda předložila či nepředložila vyjádření v odpovědi na rozhodnutí o zahájení řízení, není relevantní z hlediska dodržování práva na obhajobu. Jakožto zúčastněná strana, a navíc přímo dotčená negativním rozhodnutím, má zjevný oprávněný zájem na tom, aby byl rámec definovaný v rozhodnutí o zahájení řízení dodržován.

132 Komise, ve věci T-309/04 v podstatě podporovaná SBS, připomíná zaprvé, že rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení nemůže obsahovat vyčerpávající a detailní názor na věc. Rozhodnutí o zahájení řízení obsahuje ostatně vyčerpávající popis otázek spojených jak s nadměrnou náhradou nákladů veřejné služby, tak s použitím ZSITH. Dánské království ostatně samo nevykládalo toto rozhodnutí v tom smyslu, že vyšetřování se týkalo pouze křížového subvencování.

133 Co se týče TV2 A/S, jelikož tento podnik nesdělil připomínky během formálního vyšetřovacího řízení, nelze se domnívat, že došlo k zásahu do jeho práva na obhajobu.

134 Zadruhé Komise popírá, že skutečnosti, na které Dánské království odkazuje ve své žalobě a které se týkají ZSITH, by vedly k odlišnému výsledku, než ke kterému došla v napadeném rozhodnutí.

135 Zatřetí, co se týče tvrzených zvláštních okolností, Komise uvádí, že dvojí role dánských orgánů jako veřejného orgánu a jako údajného investora, znamená rozlišovat, co se týče použití pravidel týkajících se státní podpory. Tato pravidla jsou odlišná podle toho, zda se použijí na stát jako „veřejný orgán“, nebo na stát jako investora. Sdělení o vysílání obsahuje hlavní zásady pouze ohledně náhrady za povinnosti veřejné služby, ale nikoli ohledně státního investování ve veřejném podniku za tržních podmínek. Co se týče náhrady za veřejné služby, výchozí předpoklad je, že se jedná o státní podporu. Komise nicméně ověřuje, zda se použije výjimka čl. 86 odst. 2 ES. Co se týče investování ve veřejných podnicích, hlavním úkolem Komise je posoudit, zda státní zásah může být postaven na roveň zásahu soukromého investora v tržním hospodářství.

– Závěry Soudu

136 Podle ustálené judikatury je dodržování práva na obhajobu v každém řízení zahájeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního

postavení, základní zásadou práva Společenství, která musí být zajištěna, i když neexistuje jakákoliv zvláštní právní úprava (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 10. července 1986, *Belgie v. Komise*, 234/84, Recueil, s. 2263, bod 27; ze dne 14. února 1990, *Francie v. Komise*, C-301/87, Recueil, s. I-307, bod 29; ze dne 21. března 1990, *Belgie v. Komise*, C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 46, a ze dne 5. října 2000, *Německo v. Komise*, C-288/96, Recueil, s. I-8237, bod 99, a citovaná judikatura; rozsudek Soudu ze dne 6. března 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise*, T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, bod 121). Tato zásada vyžaduje, aby osoba, proti které Komise zahájila správní řízení, mohla během tohoto řízení užitečně vyjádřit své stanovisko k reálnosti a relevanci skutkového stavu a dovolávaných okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení existence porušení práva Společenství (výše uvedený rozsudek ze dne 10. července 1986, *Belgie v. Komise*, bod 27).

137 Co se týče práv podniku, který je příjemcem státní podpory, je třeba uvést, že správní řízení v oblasti státních podpor je řízení zahájené pouze proti dotčenému členskému státu (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2002, *Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise*, C-74/00 P a C-75/00 P, Recueil, s. I-7869, bod 81). Společnosti přijímající podporu se považují pouze za zúčastněné strany v tomto řízení (rozsudek *Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise*, bod 136 výše, bod 122). Z toho vyplývá, že zúčastněné strany, jako v projednávaném případě TV2 A/S, aniž by mohly uplatňovat právo na obhajobu přiznané osobám, proti nimž se vede řízení, mají pouze právo účastnit se správního řízení v přiměřeném rozsahu s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu [výše uvedený rozsudek *Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise*, bod 83; rozsudky Soudu ze dne 25. června 1998, *British Airways a další v. Komise*, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 60, a ze dne 31. května 2006, *Kuwait Petroleum (Nizozemsko) v. Komise*, T-354/99, Sb. rozh. s. II-1475, bod 80].

138 Mimoto je třeba připomenout, že podle článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), pokud se Komise rozhodne zahájit formální vyšetřovací řízení, může se rozhodnutí o zahájení řízení omezit na shrnutí relevantních skutkových a právních skutečností, na předběžné hodnocení dotčeného státního opatření směřující k určení, zda má charakter podpory, a na uvedení důvodů, které vyvolávají pochybnosti

o jeho slučitelnosti se společným trhem (rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a další v. Komise, T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Recueil, s. II-4217, bod 104).

¹³⁹ Rozhodnutí o zahájení řízení tak musí umožnit zúčastněným stranám účinně se účastnit formálního vyšetřovacího řízení, ve kterém budou mít možnost uplatnit své argumenty. Za tímto účelem postačuje, aby byly zúčastněné strany seznámeny s úvahami, které vedly Komisi k předběžnému závěru, že dotčené opatření může představovat novou podporu neslučitelnou se společným trhem (rozsudky Soudu ze dne 30. dubna 2002, Government of Gibraltar v. Komise, T-195/01 a T-207/01, Recueil, s. II-2309, bod 138, a Diputación Foral de Guipúzcoa a další v. Komise, bod 138 výše, bod 105).

¹⁴⁰ Nezávisle na tom, zda ZSITH, uplatňovaná Dánským královstvím a TV2 A/S, je v oblasti státních podpor relevantní pro posouzení státního financování veřejných služeb, Soud se domnívá, že rozhodnutí o zahájení řízení nemůže být vykládáno tak, že mohlo vést žalobkyně k závěru, že nadměrná náhrada způsobuje potíže s ohledem na zákaz státních podpor pouze v případě křížového subvencování, a tudíž k nerozvinutí další argumentace založené na ZSITH.

¹⁴¹ Naopak v bodě 54 rozhodnutí o zahájení řízení se Komise odvolává na rozsudek Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2001, Ferring (C-53/00, Recueil, s. I-9067, bod 27), a uvádí, že kvalifikace financování směřujícího k náhradě nákladů na splnění povinností veřejné služby jako státní podpory záleží na otázce, zda protiplnění překračuje čisté dodatečné náklady, které představuje výkon tohoto úkolu. Komise dodává, že pokud je podpora přiměřená ve vztahu k čistým nákladům na výkon úkolu veřejné služby,

znamená to, že TV2 nebyla poskytnuta žádná skutečná výhoda ve srovnání s jejími soutěžiteli. Komise uvádí obdobná tvrzení na jiných místech rozhodnutí o zahájení řízení (viz body 62, 63, 79 a 83 tohoto rozhodnutí).

142 Pokud jde o skutečnost, že Komise v rozhodnutí o zahájení řízení usoudila, že jí přísluší ověřit, zda křížové subvencování nastalo během období šetření (viz bod 68 rozhodnutí o zahájení řízení), nemůže být vykládána ve smyslu, že jde z její strany o vyjádření toho, že v případě neexistence křížového subvencování se nejedná o státní podporu. Tato úvaha Komise se vysvětluje skutečností, že bylo z její strany běžné v rámci posuzování *ex post* sporných opatření, klást si otázku, zda tato opatření skutečně vedla ke křížovému subvencování během období šetření.

143 Mimoto a aniž je dotčena ještě jednou otázka relevance ZSITH pro posouzení státního financování veřejné služby s ohledem na pravidla v oblasti státních podpor, z rozhodnutí o zahájení řízení (bod 71, poslední věta) nemůže být odvozeno – na rozdíl od toho, co tvrdí Dánské království – že Komise uvedla, že nemá v úmyslu přezkoumávat dodržování ZSITH. V uvedeném bodě 71, poslední větě, se Komise totiž spokojila s opakováním argumentu dánských orgánů, podle kterého jednaly jako soukromý investor v tržním hospodářství.

144 Z předchozích úvah vyplývá, že Dánské království neprávem tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení ho vedlo k tomu, aby ve stadiu formálního vyšetřovacího řízení více nerozvíjelo svůj postoj založený na ZSITH, podle kterého jednalo vůči TV2 jako

soukromý investor v tržním hospodářství. Z týchž důvodů TV2 A/S neprávem tvrdí, že se Komise ve formálním řízení odchýlila od rámce přezkumu definovaného v rozhodnutí o zahájení řízení.

¹⁴⁵ Žádná zvláštní okolnost nakonec neukládala Komisi, aby se v rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila jasněji. V tomto ohledu a na rozdíl od toho, co tvrdí Dánské království, ze sdělení o vysílání nevyplývá, že nadměrná náhrada může způsobit obtíže pouze v případě prokazaného křížového subvencování.

¹⁴⁶ Za těchto okolností, ze kterých vyplývá, že ani právo na obhajobu Dánského království, ani omezenější práva, která TV2 A/S má v důsledku svého postavení jako zúčastněná strana, nebyly porušeny, je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

K druhému důvodu žalob T-309/04 a T-317/04, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES v rozsahu, v němž výnos z koncesionářských poplatků, jakož i příjmy z reklamy převedené na TV2 prostřednictvím Fonds TV2, nejsou státními prostředky

– Argumenty účastníků řízení

¹⁴⁷ Dánské království a TV2 A/S, která je podporovaná UER, tvrdí, že údajná nadměrná náhrada nemůže být považována za státní podporu v rozsahu, v němž je financována

koncesionářskými poplatky, jakož i příjmy z reklamy placenými do roku 1997 prostřednictvím Fonds TV2 (dále jen „příjmy z reklamy 1995–1996“).

- 148 Koncesionářské poplatky jsou placeny uživateli, a nejedná se tedy o převod státních prostředků. Musí být považovány za částečný příspěvek placený těmito uživateli za možnost přijímat TV2, srovnatelný s poplatkem placeným za příjem kabelových stanic. Skutečnost, že povinnost platit poplatek za možnost přijímat programy TV2 je stanovena zákonem, na tom nic nemění.
- 149 Skutečnost, že koncesionářské poplatky jsou vybírány DR – a že jejich výnos byl do roku 1997 převáděn prostřednictvím Fonds TV2 – nemá rovněž význam. Důvod pro to byl čistě administrativní.
- 150 Okolnost, která způsobila, že převod výnosu z koncesionářských poplatků na TV2 nepředstavuje převod státních prostředků nebo podporu přičitatelnou státu, má tím spíše tentýž důsledek, co se týče převodu příjmů z reklamy 1995–1996.
- 151 Výnos z koncesionářských poplatků, jakož i příjmy z reklamy 1995–1996 převedené na TV2 prostřednictvím Fonds TV2 nemohou být považovány za kontrolované veřejnými orgány vzhledem k tomu, že dánský ministr kultury nemá – od okamžiku, kdy byla stanovena výše poplatku nebo bylo přijato rozhodnutí o rozdělení výnosu z poplatku

mezi DR a TV2 – kontrolu nad příjmy, tak aby je mohl používat k jiným účelům. Jinak řečeno, výnos z poplatku je od tohoto okamžiku určen k použití pro činnosti DR nebo TV2.

- 152 Komise, podporovaná v žalobě T-309/04 SBS, úvodem uvádí, že je nesporné, že ministr kultury stanoví výši poplatku dlužnou všemi držiteli rádiových a televizních přijímačů v Dánsku. Tento poplatek je vybírán DR a na základě rozhodnutí ministra kultury jsou příjmy, které z něj pocházejí, rozdělovány mezi DR a TV2 v souladu s dohodou o médiích uzavřenou s dánským parlamentem (bod 22 napadeného rozhodnutí). Ministr kultury stanoví zejména vznik a zánik povinnosti platit poplatek a nezaplacené poplatky mohou být vymáhány srážkou ze mzdy (bod 23 napadeného rozhodnutí). Až do roku 1997 TV2 získávala příjmy prostřednictvím Fonds TV2, entitou založenou státem s cílem poskytovat příjmy TV2.
- 153 Podle Komise se musí prostředky považovat za státní prostředky, pokud jsou pod veřejnou kontrolou, a vnitrostátní orgány je tedy mají k dispozici. Co se týče TV2, část poplatku, která se vrací této vysílací organizaci, je stanovena ministrem kultury. Co se týče definice státních prostředků, společný jmenovatel judikatury je, že soud Společenství ověřuje, zda prostředky podléhaly státní kontrole. Z předchozího mimo to vyplývá, že stát dohlížel nad výběrem poplatku, jakož i nad vymáháním pohledávek. Povinnost platit poplatek měli všichni držitelé televizního nebo rádiového přijímače, ať již přijímali programy DR nebo TV2, či nikoli. Odlišoval se tedy od jiných platebních povinností, jako je předplatné kabelové stanice.
- 154 Komise uvádí, že neexistuje smluvní vztah mezi TV2 a každou osobou, která platí poplatek. Systém poplatku tedy není srovnatelný se situací ve věci, ve které byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, Recueil, s. I-2099).

– Závěry Soudu

- 155 Podle ustálené judikatury kvalifikace opatření jako státní podpory vyžaduje, aby byly splněny všechny podmínky uvedené v čl. 87 odst. 1 ES (rozsudky Soudního dvora ze dne 21. března 1990, *Belgie v. Komise*, bod 136 výše, bod 25; ze dne 14. září 1994, *Španělsko v. Komise*, C-278/92 až C-280/92, Recueil, s. I-4103, bod 20, a ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, Recueil, s. I-4397, bod 68).
- 156 Zásada zákazu státních podpor uvedená v čl. 87 odst. 1 ES zahrnuje následující podmínky. Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Zadruhé musí být tento zásah způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí svého příjemce zvýhodnit. Začtvrté musí narušovat či hrozit narušením hospodářské soutěže.
- 157 Tento žalobní důvod se týká první z těchto podmínek, podle které, aby mohla být opatření kvalifikována jako státní podpory, musí být jednak poskytnuta přímo nebo nepřímo ze státních prostředků, a jednak musí být přičitatelná státu (rozsudky Soudního dvora *Francie v. Komise*, bod 155 výše, bod 24; *GEMO*, bod 102 výše, bod 24, a ze dne 15. července 2004, *Pearle a další*, C-345/02, Sb. rozh. s. I-7139, bod 36).
- 158 Co se týče zaprvé koncesionářských poplatků, z napadeného rozhodnutí vyplývá, a není vážně popíráno, že je jejich výše stanovena dánskými orgány (bod 22 odůvodnění), že povinnost platit je nevyplývá ze smluvního vztahu mezi TV2 a jejím dlužníkem, ale z pouhého držení televizního nebo rádiového přijímače (body 22 a 59 odůvodnění), že jejich výběr je v případě potřeby prováděn v souladu s pravidly upravujícími výběr daní

(bod 23 odůvodnění) a že konečně to jsou dánské orgány, kdo určuje část koncesionářských poplatků, která případně TV2 (bod 59 odůvodnění).

159 Z předchozího vyplývá, že prostředky pocházející z koncesionářských poplatků jsou k dispozici dánským orgánům a pod jejich kontrolou, a že tedy představují státní prostředky.

160 Co se týče zadruhé příjmů z reklamy, Soud uvádí, že zpochybnění ze strany Dánského království a TV2 A/S se týká pouze příjmů z reklamy 1995–1996, jelikož během těchto let, na rozdíl od pozdějšího období, nebyl vysílací čas pro reklamu na TV2 prodáván samotnou TV2, ale třetí společností (TV2 Reklame A/S), a během nich byl výnos z tohoto prodeje převáděn na TV2 prostřednictvím Fonds TV2 (viz bod 24 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

161 Soud nejprve konstatuje, že Komise v napadeném rozhodnutí nerozlišuje příjmy z reklamy 1995–1996 od koncesionářských poplatků.

162 Přestože totiž výslovně upozorňuje na rozdíl mezi příjmy z reklamy obecně a televizním poplatkem (viz body 10 a 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a krátce uvádí způsoby obchodování s vysílacím časem pro reklamu na TV2 během let 1995–1996 (viz bod 24 odůvodnění napadeného rozhodnutí), Komise v praxi spojuje příjmy z reklamy

1995–1996 s koncesionářskými poplatky. V bodě 21 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak 4 067,7 milionu DKK, které Komise kvalifikuje jako „příjmy pocházející z koncesionářských poplatků“, patří ve skutečnosti do příjmů z reklamy 1995–1996. To je potvrzeno tabulkou 1 v bodě 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se příjmy z reklamy 1995–1996 neobjevují v řádce tabulky nazvané „Čisté příjmy z reklamy“, ale jsou zahrnuty v řádce nazvané „Koncesionářské poplatky/Fonds TV2“, o celkové výši 4 067,7 milionů DKK.

163 Soud mimoto konstatuje, že tato faktická záměna částek příjmů z reklamy 1995–1996 a částek koncesionářských poplatků, záměna, kterou nic *a priori* nevysvětluje s ohledem na rozdílnou povahu mezi těmito dvěma způsoby financování, je doprovázena neexistencí jakéhokoli zvláštního odůvodnění ve věci těchto příjmů z reklamy, v části napadeného rozhodnutí, která se věnuje tomu, zda kvalifikovat či nekvalifikovat jako státní prostředky různá opatření přijatá Dánským královstvím ve prospěch TV2 (body 57 až 68 odůvodnění).

164 Pokud totiž v této části napadeného rozhodnutí Komise přezkoumává otázku, zda poplatky (body 57 až 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí) nebo převod *ad hoc* provedený během likvidace Fonds TV2 v roce 1997 (bod 61 odůvodnění, druhá věta) představují státní prostředky, nezmiňuje otázku příjmů z reklamy 1995–1996.

165 Mimoto se Soud domnívá, že bod 24 odůvodnění napadeného rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, co se týče faktické záměny příjmů z reklamy 1995–1996 s koncesionářskými poplatky. S ohledem totiž zejména na rozdílnou povahu mezi příjmy z reklamy a audiovizuálními poplatky, ale rovněž na skutečnost, že se nejednalo o prodej jakéhokoli vysílacího času pro reklamu, nýbrž času TV2, a konečně na skutečnost, že příjmy z reklamy 1995–1996 byly vždy jasně nižší než potřeby veřejné služby, nemůže být vyloučeno, že tyto příjmy z reklamy byly ve skutečnosti rovnou

získávány TV2 a že jejich převod prostřednictvím Fonds TV2 bylo pouze administrativním způsobem, který nepředstavoval skutečnou kontrolu Dánského království nad těmito částkami.

166 Soud ostatně uvádí, že, ve stadiu žaloby před Soudem, ačkoliv Komise důsledně hájí povahu poplatků jako státních prostředků a zdůrazňuje zejména neexistenci smluvního vztahu, ve kterém by mělo původ placení poplatku držiteli televizních přijímačů, neodpovídá naopak na zvláštní otázku příjmů z reklamy 1995–1996, a nevyvrací tak kritiku žalobkyně, založenou na čistě smluvním původu těchto příjmů.

167 Z předchozích úvah vyplývá, že Komise v napadeném rozhodnutí nesplnila svoji povinnost odůvodnění, co se týče faktického zohlednění příjmů z reklamy 1995–1996 jako státních prostředků. Za těchto podmínek je třeba částečně přijmout tento žalobní důvod v rozsahu, v němž se týká příjmů z reklamy 1995–1996, a tudíž zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zahrnuje tyto příjmy mezi státní prostředky.

168 Soud se domnívá, že následně je třeba přezkoumat výtku uplatněnou Dánským královstvím a TV2 A/S zejména v rámci pátého, šestého a sedmého žalobního důvodu směřujícího ke zrušení v žalobách T-309/04 a T-317/04, která v podstatě vychází z toho, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečném odůvodnění, což vyplývá ze zjevně nedostatečného přezkumu podmínek, za kterých byla TV2 financována Dánským královstvím během období šetření, což má za následek, že Komise neprávem dospěla k závěru, že se jedná o státní podporu.

K výtce v žalobách T-309/04 a T-317/04, vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vyplývá z toho, že Komise porušila svoji povinnost přezkumu

– Argumenty účastníků řízení

- ¹⁶⁹ Dánské království a TV2 A/S tvrdí, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečném odůvodnění, protože Komise neprovedla náležitý přezkum otázky, zda konkrétně TV2 mezi roky 1995 a 2002 byla financována způsobem přiměřeným potřebám veřejné služby. Uvádějí skutečnosti na podporu názoru, podle kterého toto financování bylo prováděno během období šetření objektivně, transparentně a racionálně, aby bylo přiměřené potřebám veřejné služby.
- ¹⁷⁰ Dánské království tak odkazuje na přípravné práce na zákoně z roku 1986 o zřízení TV2, jakož i odhady příjmů a výdajů TV2, které byly uvedeny v příloze uvedených prací.
- ¹⁷¹ TV2 A/S tvrdí, že význam náhrady, kterou TV2 potřebovala, byl stanoven ministrem kultury ve spolupráci s finanční komisí dánského parlamentu, tedy pod přísnou parlamentní kontrolou, v rámci čtyřletých dohod nazvaných dohody o médiích, a na základě podrobných hospodářských analýz. Tyto podrobné hospodářské analýzy byly provedeny v letech 1995 a 1999 auditorskou firmou KPMG, ve spolupráci s monitorovací skupinou složenou z odborníků, které se účastnili soutěžitelé TV2 (dále jen „hospodářské analýzy 1995/1999“).

172 Předmětem těchto hospodářských analýz bylo právě umožnit stanovení částí koncesionářských poplatků, která se měla vracet TV2, ve světle jejich povinností veřejné služby, potřeb jejího financování, které z toho vyplývají, a posouzení potenciálu zdrojů této vysílací organizace pocházejících z televizní reklamy, jakož i z jiných příjmů. Výše poplatku a části, která se vrací TV2, byly mimoto stanoveny za předpokladu, že výhody pocházející od státu ve formě zejména osvobození od úroků a daňového osvobození, jak jsou uvedeny v bodě 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jsou zachovány.

173 Hospodářské analýzy 1995/1999, které byly stejně jako roční vyúčtování TV2 zveřejněny, byly uvedeny v příloze vyjádření Dánského království ze dne 24. března 2003 v odpovědi na rozhodnutí o zahájení řízení.

174 Dvě dohody o médiích relevantní pro období šetření (1995 a 1999) se zakládaly právě na těchto podrobných hospodářských analýzách. Předložením těchto hospodářských analýz během formálního řízení, Dánské království tedy Komisi doložilo finanční odhady, které tvořily podklad různých dohod o médiích během období šetření.

175 Dánské království a TV2 A/S se odvolávají na šetření a doporučení z let 1994-1995 Rigsrevisionen (dánský účetní dvůr) dánské vládě, týkající se vytvoření základního kapitálu TV2 a změn ve stanovách TV2, které z toho plynou. Uvádí rovněž zprávu ministra financí ze dne 2. srpna 1995 připravenou na žádost státních kontrolorů, jakož i změnu stanov TV2, kterou v důsledku toho v roce 1997 provedlo Dánské království a která stanoví povinnost vytvořit základní kapitál ve výši minimálně 200 milionů DKK.

176 S ohledem na všechny tyto skutečnosti, ze kterých vyplývá, že financování TV2 a vytvoření základního kapitálu během období šetření byly stanoveny způsobem hospodářsky racionálním a přiměřeným potřebám veřejné služby, neexistence v napadeném rozhodnutí podrobné analýzy v tomto ohledu znamená, že základy a odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou nedostatečné.

177 V odpovědi na tvrzení Komise, podle kterého věděla o těchto informacích, ale usoudila, že neprokazovaly, že nadměrná náhrada nahromaděná v TV2 ve skutečnosti představovala rezervu připravenou k tomu, aby TV2 mohla vyhovět svým potřebám veřejné služby, která byla přiměřená těmto potřebám, Dánské království a TV2 A/S odpovídají, že určující skutečností přesto je, že, i když všechny informace byly sděleny Komisi během formálního řízení, Komise se k nim nevyjádřila v napadeném rozhodnutí, nebo se vyjádřila pouze neúplným a nepřesným způsobem. Napadené rozhodnutí spočívá na formálních úvahách a neobsahuje žádnou hospodářskou analýzu týkající se toho, zda a v jakém rozsahu přesahoval základní kapitál vytvořený v TV2 to, co bylo nezbytné k plnění jejího úkolu veřejné služby, a případně zda byl v rozporu s obecným zájmem. Odůvodnění a základy napadeného rozhodnutí jsou tedy postiženy podstatnými vadami.

– Závěry Soudu

178 Co se zaprvé týče rozsahu povinnosti odůvodnění, je třeba připomenout, že odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné

osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63 a citovaná judikatura).

179 Je mimoto namístě zdůraznit, že v případech, kdy Komise za účelem plnění svých funkcí disponuje posuzovací pravomocí, má dodržování záruk přiznaných právním řádem Společenství ve správních řízeních o to podstatnější význam. Mezi tyto záruky patří zejména povinnost příslušného orgánu zkoumat pečlivě a nestranně všechny relevantní okolnosti projednávaného případu a dostatečně odůvodnit svá rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14).

180 Krom toho, i když Komise není povinna v odůvodnění rozhodnutí, která přijímá za účelem zajištění používání pravidel hospodářské soutěže, zabývat se všemi skutkovými a právními otázkami, jakož i úvahami, které jí k přijetí takového rozhodnutí vedly, nic to nemění na skutečnosti, že je povinna na základě článku 253 ES uvést alespoň skutečnosti a úvahy, které mají základní význam v systematické jejího rozhodnutí, což soudu Společenství a zúčastněným stranám umožňuje zjistit podmínky, za kterých použila Smlouvu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, European Night Services a další v. Komise, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Recueil, s. II-3141, bod 95 a citovaná judikatura).

181 Z judikatury také vyplývá, že kromě výjimečných okolností musí rozhodnutí ve svém znění obsahovat odůvodnění a nemůže být poprvé a *a posteriori* objasněno před soudem Společenství (viz rozsudky Soudu ze dne 2. července 1992, Dansk Pelsdyravlerforening v. Komise, T-61/89, Recueil, p. II-1931, bod 131; ze dne 14. května 1998, Buchmann v. Komise, T-295/94, Recueil, s. II-813, bod 171, a European Night Services a další v. Komise, bod 180 výše, bod 95 a citovaná judikatura). Je totiž třeba připomenout, že odůvodnění musí být dotyčné osobě v zásadě sděleno současně s rozhodnutím nepříznivě zasahujícím do jejího právního postavení. Chybějící odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení před soudy Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 463; rozsudky Soudu ze dne 12. prosince 1996, Rendo a další v. Komise, T-16/91, Recueil, s. II-1827, bod 45, a ze dne 15. června 2005, Corsica Ferries France v. Komise, T-349/03, Sb. rozh. s. II-2197, bod 287).

182 V tomto ohledu je třeba připomenout, že soud Společenství je povinen se v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES omezit na přezkum legality napadeného aktu. V důsledku toho nepřisluší Soudu, aby případné nedostatky v odůvodnění zhojil nebo uvedené odůvodnění Komise doplnil tím, že do něj přidá nebo v něm nahradí skutečnosti, které nevyplývají ze samotného napadeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 27. ledna 1998, Ladbroke Racing v. Komise, T-67/94, Recueil, s. II-1, body 147 a 148; ze dne 15. září 1998, BFM a EFIM v. Komise, T-126/96 a T-127/96, Recueil, s. II-3437, bod 81; ze dne 13. července 2000, Griesel v. Rada, T-157/99, Recueil FP, s. I-A-151 a II-699, bod 41, a Corsica Ferries, bod 181 výše, bod 58).

183 Co se týče zadruhé rozsahu povinnosti přezkumu, kterou má Komise v rámci kontroly státních podpor, je třeba připomenout, že pokud členský stát na základě povinnosti loajální spolupráce stanovené v článku 10 ES musí spolupracovat s Komisí tak, že jí

poskytuje informace, které jí umožní rozhodnout, zda dotčené opatření má povahu státní podpory [viz k povinnosti loajální spolupráce rozsudky Soudního dvora ze dne 3. července 2003, *Belgie v. Komise*, C-457/00, Recueil, s. I-6931, bod 99, a ze dne 10. května 2005, *Itálie v. Komise*, C-400/99, Sb. rozh. s. I-3657, bod 48; rozsudek *Kuwait Petroleum (Nederland) v. Komise*, bod 137 výše, bod 67] a jestliže je věcí tohoto členského státu, aby předložil případně důkaz, že podmínky použití čl. 86 odst. 2 ES jsou splněny (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 1997, *Komise v. Francie*, C-159/94, Recueil, s. I-5815, bod 94; rozsudek Soudu ze dne 16. března 2004, *Danske Busvognmænd v. Komise*, T-157/01, Recueil, s. II-917, bod 96), nic to nemění na tom, že Komise v zájmu řádného provádění základních pravidel Smlouvy týkajících se státních podpor podléhá povinnosti nezávislého a pečlivého přezkumu (viz v tomto smyslu rozsudek *Komise v. Sytraval a Brink's France*, bod 178 výše, body 60 až 62; rozsudky Soudu ze dne 30. ledna 2002, *max.mobil v. Komise*, T-54/99, Recueil, s. II-313, bod 49, dvě první věty, nevyvrácené rozsudkem Soudního dvora ze dne 22. února 2005, *Komise v. max.mobil*, C-141/02 P, Sb. rozh. s. I-1283, a *Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise*, bod 136 výše, bod 167), a že tato povinnost jí zejména ukládá pečlivě přezkoumat informace, které jsou jí poskytnuty členským státem.

184 Mimoto je třeba připomenout, že v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES musí být posouzena legalita aktu Společenství na základě informací existujících ke dni, kdy byl akt přijat. Konkrétně, komplexní posouzení Komise musí být přezkoumána pouze na základě informací, které měla k dispozici v době, kdy učinila tato posouzení (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. února 1979, *Francie v. Komise*, 15/76 a 16/76, Recueil, s. 321, bod 7; ze dne 10. července 1986, *Belgie v. Komise*, bod 136 výše, bod 16; ze dne 11. září 2003, *Belgie v. Komise*, C-197/99 P, Recueil, s. I-8461, bod 86; rozsudky Soudu *British Airways a další v. Komise*, bod 137 výše, bod 81; *BFM a EFIM v. Komise*, bod 182 výše, bod 88, a ze dne 11. května 2005, *Saxonia Edelmetalle a ZEMAG v. Komise*, T-111/01 a T-133/01, Sb. rozh. s. II-1579, bod 67).

185 Ve světle těchto zásad a úvah, je třeba posoudit výtky Dánského království a TV2 A/S.

- 186 V tomto ohledu se je třeba vrátit k ustanovením napadeného rozhodnutí relevantním pro otázku, zda Komise dodržela své povinnosti odůvodnění a pečlivého přezkumu, co se týče způsobů financování TV2 během období šetření a přiměřenosti tohoto financování pro potřeby veřejné služby.
- 187 V popisné části napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že TV2 byla zřízena v roce 1986 jako nezávislá nezisková organizace financovaná státní půjčkou (bod 11 odůvodnění). Upřesnila, že TV2 byla financována z prostředků pocházejících z koncesionářských poplatků a z příjmů z reklamy (body 10 a 17 odůvodnění), a uvedla postup stanovení výše koncesionářských poplatků a jejich rozdělení mezi DR a TV2 (bod 22 odůvodnění).
- 188 V části napadeného rozhodnutí, která se věnuje právnímu posouzení Komise, tento orgán přezkoumával otázku splnění, v projednávaném případě, druhé a čtvrté podmínky ze čtyř podmínek uvedených v bodech 88 až 93 rozsudku Soudního dvora ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, (C-280/00, Recueil, s. I-7747, dále jen „rozsudek Altmark“, a co se týče výše uvedených podmínek, „podmínky Altmark“) (bod 71 odůvodnění).
- 189 Soud připomíná, že podle první podmínky Altmark „musí být podnik-příjemce skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány“ (rozsudek Altmark, bod 188 výše, bod 89). Podle druhé podmínky Altmark „parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musejí být objektivním a transparentním způsobem předem stanoveny, aby bylo zabráněno tomu, aby obsahovala hospodářská zvýhodnění způsobilá upřednostnit podnik-příjemce ve vztahu ke konkurenčním podnikům“ (rozsudek Altmark, bod 188 výše, bod 90). Podle třetí podmínky Altmark „nemůže vyrovnání přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním k nim vztahujících se příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností“ (rozsudek Altmark, bod 188 výše, bod 92). Nakonec podle čtvrté podmínky Altmark, „když výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, není v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky, umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytnout tyto služby za

nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním k nim se vztahujících příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností“ (rozsudek Altmark, bod 188 výše, bod 93).

190 Co se týče zaprvé druhé podmínky Altmark, podle které parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musejí být objektivním a transparentním způsobem předem stanoveny, Komise usoudila, že nebyla splněna. Důvody, které k tomu Komise uvedla, jsou, že „kompenzace je určena v dohodě o médiích, která platí čtyři roky, a není zde žádný veřejně přístupný rozpočet, který by propojoval kompenzaci a poskytování služeb“. Komise dodala, že „kromě toho TV2 získává řadu výhod, které jsou neprůhledné (osvobození od placení daně, neplacení úroků atd.)“ (bod 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí) (*neoficiální překlad*).

191 Co se týče zadruhé čtvrté podmínky Altmark, Komise uvedla, že „TV2 nebyla určena jako veřejnoprávní vysílací organizace na základě zadávacího řízení a nebyla zde vůbec provedena nijaká analýza k ověření toho, zda se výše kompenzace stanovila na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním k nim se vztahujících příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností“ (bod 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí) (*neoficiální překlad*).

- 192 V části napadeného rozhodnutí, která se věnuje přezkumu slučitelnosti podpory s ohledem na čl. 86 odst. 2 ES, a konkrétněji přiměřenosti, Komise v odpovědi na argument Dánského království, podle kterého byl vytvořený kapitál nezbytný, aby absorboval případné výkyvy v oblasti příjmů z reklamy (bod 112 odůvodnění; viz rovněž bod 111 odůvodnění, první věta), „uznává, že pro organizace může být nutné mít takovou rezervu pro zajištění možnosti plnění úkolu zajišťovat veřejné služby“ (bod 113 odůvodnění) (*neoficiální překlad*).
- 193 Komise nicméně uvádí, že taková rezerva „má být zřízena za určitým účelem, a kromě toho je třeba ji upravovat ve stanovených termínech, kdy má být stanovená nadměrná náhrada uhrazena“. Poznámává, že v projednávaném případě se nejednalo o vytvoření takových specifických rezerv, nýbrž naopak o akumulaci vlastních zdrojů. Dodává přitom, že „vlastní zdroje lze použít k jakémukoliv účelu a nemusí být použity k zajištění plnění úkolu poskytovat veřejné služby“ (bod 113 odůvodnění) (*neoficiální překlad*).
- 194 V bodě 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise, ve věci příkladu uvedeného Dánským královstvím týkajícího se roku 1999, ve kterém příjmy z reklamy TV2 významně poklesly, tvrdí, že tento pokles TV2 ani nenutil, aby čerpala z vytvořeného kapitálu.
- 195 V bodě 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise „proto domnívá, že přebytek kapitálu, který byl vytvořen, nebyl nutný k tomu, aby TV2 mohla efektivně fungovat“. Kromě toho, dodává, „bylo by účelné, aby se jako kompenzace proti eventuálním poklesům příjmů z reklamy vytvořila průhledná rezerva, a nikoliv aby se ve společnosti nechal hromadit nadbytečný kapitál“. Komise proto dospěla k závěru, že „nemůže přijmout první argument dánských úřadů“ týkající se skutečnosti, že nadměrná náhrada vytvářela ve skutečnosti rezervu nezbytnou k zajištění poskytování veřejné služby.

- 196 Z tohoto připomenutí ustanovení napadeného rozhodnutí vyplývá, že postoj Komise je v podstatě založen na dvou tvrzeních.
- 197 Zaprvé, nadměrná náhrada shledaná v TV2 nepředstavovala vytvoření rezerv provedené transparentním a rozvážným způsobem, které by směřovalo konkrétně k zajištění poskytování veřejné služby bez ohledu na proměnlivost příjmů z reklamy, ale představovala pouhé nekontrolované hromadění kapitálu.
- 198 Zadruhé, příklad vycházející z roku 1999 ukazuje, že TV2 ve skutečnosti nikdy nepotřebovala čerpat ze svých rezerv.
- 199 Co se týče prvního z těchto tvrzení, je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou úvahu, která by prokazovala jeho přesnost.
- 200 Napadené rozhodnutí totiž neskrývá, kromě čistě popisné zmínky několika prvků mechanismu, kterým Dánské království stanovovalo vyšší podílu TV2 z koncesionářských poplatků mezi léty 1995 a 2002 (viz bod 22 odůvodnění), žádný důvod obsahující analýzu tohoto mechanismu ani úvahy právní nebo ekonomické, které vedly ke stanovení této částky během tohoto období.
- 201 Je přitom nutno konstatovat, že s ohledem jak na význam zohlednění těchto skutečností pro použití, v projednávaném případě, pravidel v oblasti státních podpor, tak na prostor pro uvážení, který má Komise, co se týče komplexních hospodářských otázek, odůvodnění napadeného rozhodnutí mělo podle judikatury citované výše v bodech 178

a 179, obsahovat přesné a podrobné posouzení konkrétních právních a hospodářských podmínek, které vedly ke stanovení výše koncesionářských poplatků připadajících TV2 během období šetření.

202 Soud se domnívá, stejně jako Dánské království a TV2 A/S, že nedostatek odůvodnění ohledně této otázky v napadeném rozhodnutí představuje porušení podstatných náležitostí, a v důsledku toho s sebou nese zrušení tohoto rozhodnutí v souladu s judikaturou připomenutou výše v bodech 178 až 182.

203 Soud se ostatně domnívá, že tento nedostatek odůvodnění je zdůvodněn tím, že tento orgán během formálního vyšetřovacího řízení neprovedl žádný důkladný přezkum konkrétních podmínek, které vedly během období šetření ke stanovení částky prostředků pocházejících z koncesionářských poplatků, které náleží TV2.

204 Ve stadiu této žaloby před Soudem tak Komise pro odmítnutí výtky, podle které nespĺnila svoji povinnost přezkumu, uvádí, že „dánské orgány předložily před formálním vyšetřovacím řízením a během něho nespočet dokumentů a vyčerpávajících informací v této věci,“ ale že „sdělené informace se přitom vyznačovaly skutečností, že dánské orgány se snažily zdůvodnit hromadění nadměrné náhrady v TV2 informacemi a výpočty provedenými *a posteriori*“. Dánské království podle Komise „nebylo schopno předložit informace pocházející z doby, kdy docházelo k hromadění kapitálu v podniku a které by případně mohly odůvodnit vytvoření kapitálu v rozsahu konstatovaném v případě TV2“ (*neoficiální překlad*).

205 Tato tvrzení byla zopakována na více dalších místech písemností Komise. Tvrdí tak, že „dánské orgány nikdy neposkytly informace nebo dokumenty *ex ante* týkající se potřeby kapitálu TV2 během jejího založení nebo během období šetření, nebo že všechny informace z této oblasti byly založeny na úvahách a výpočtech provedených *a posteriori*“ (*neoficiální překlad*).

206 Komise se mimoto opírá o to, že Dánské království údajně neposkytlo informace umožňující předpokládat, že TV2 potřebovala dotčený kapitálový vklad, aby odůvodnila neexistenci v napadeném rozhodnutí jakékoli hospodářské analýzy finančních potřeb TV2 během období šetření.

207 Je přesto skutečností nepopíranou, jak Komisi, tak vedlejšími účastnicemi na podporu jejích návrhových žádání, že hospodářské analýzy 1995/1999, provedené v rámci a pro potřeby postupu stanovení výše koncesionářských poplatků připadajících TV2 na období čtyř let (viz výše body 171 až 174), byly Komisi předloženy. Tyto analýzy jsou ostatně zmíněny ve vyjádření Dánského království ze dne 24. března 2003 v odpovědi na rozhodnutí o zahájení řízení a jsou připojeny v příloze k uvedenému vyjádření.

208 Skutečnost, že Komise ignorovala tyto informace ve stadiu napadeného rozhodnutí, které je nijak nezmiňuje, ani aby je vyvrátilo, potvrzuje, že tento orgán neprovedl během formálního vyšetřovacího řízení důkladný přezkum informací, které mu byly předány v té době ve věci financování TV2 během období 1995–2002.

- 209 Soud mimochodem uvádí, že ve stadiu žaloby před ním Komise ve svých písemnostech odkazuje na jiné hospodářské analýzy, než jsou hospodářské analýzy 1995/1999, totiž analýzy týkající se kapitalizace TV2 A/S během jejího založení v roce 2003 nebo její rekapitalizace v roce 2004, analýzy, které skutečně nebyly provedeny *ex ante*.
- 210 Komise tedy před Soudem neodpovídá na výtku založenou na nezhlednění ve stadiu formálního vyšetřovacího řízení hospodářských analýz 1995/1999. Naopak spíše připouští, prostřednictvím mylné výtky, kterou učinila vůči Dánskému království, že jí nepředalo prvky posouzení *ex ante* (viz výše bod 204), že neprovedla důkladný přezkum spisu.
- 211 Co se týče vedlejších účastnic na podporu návrhových žádání Komise, účastnic, které, jak již bylo uvedeno, nijak nepopírají existenci a předání těchto analýz Komisi, ty také na tuto výtku nereagují.
- 212 Navíc SBS tvrdí, že tyto hospodářské analýzy 1995/1999 jsou „staré studie trhu“, což v konečném výsledku pouze zdůrazňuje, jak byly tyto analýzy, skutečně aktuální v době šetření, relevantní *ratione temporis* ale rovněž *ratione materiae* pro posouzení Komise. V každém případě Soud uvádí, že jelikož existence hospodářských analýz 1995/1999, jakož i jejich předmět jsou nespornými okolnostmi sporu, jakákoli případná kritika těchto analýz, pokud jde o jejich podstatu, musí být zamítnuta jako irelevantní. Podle judikatury připomenuté výše v bodě 182, Soudu totiž nepřísluší, aby v rámci svého přezkumu legality, zhojil nedostatek odůvodnění v napadeném rozhodnutí tím, že by nahradil Komisi při posouzení, které měla provést ve stadiu formálního vyšetřovacího řízení.

- 213 Ačkoliv Komise neodpovídá na výtku vycházející z toho, že nezohlednila hospodářské analýzy 1995/1999, Soud uvádí, že Komise připomíná skutečnost, že se TV2 A/S neúčastnila formálního vyšetřovacího řízení. Soud přesto konstatuje, že toto připomenutí v sobě nezahrnuje popření práva TV2 A/S uplatnit ve stadiu žaloby výtku vycházející z porušení povinnosti přezkumu, co se týče mimo jiné hospodářských analýz 1995/1999.
- 214 V každém případě, i kdyby se předpokládalo, že Komise chtěla tímto připomenutím tvrdit, že TV2 A/S nemohla v žalobě uplatňovat neexistenci přezkumu, co se týče zejména hospodářských analýz 1995/1999, toto případné tvrzení by bylo z následujících důvodů jednak irelevantní, a jednak neopodstatněné.
- 215 Pokud jde o irelevantní charakter tohoto případného tvrzení, je třeba připomenout, že chybějící či nedostatečné odůvodnění spadá pod porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES a zakládá důvod veřejného pořádku, který musí být uplatněn soudcem Společenství i bez návrhu (rozsudky Soudu ze dne 29. září 2005, *Napoli Buzzanca v. Komise*, T-218/02, Sb. rozh. VS s. I-A 267 a II-1221, bod 55, a ze dne 22. června 2005, *CIS v. Komise*, T-102/03, Sb. rozh. s. II-2357, bod 46). Jen pro úplnost přitom Soud poté, co konstatoval – ostatně v odpovědi na výslovnou výtku žalobců – nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, co se týče podmínek, za kterých byla stanovena částka koncesionářských poplatků připadajících TV2 během období šetření, poznamenává, že tento nedostatek má svůj původ v tom, že Komise porušila svoji povinnost přezkumu (viz výše body 202 a 203).
- 216 Pokud jde o neopodstatněnost tohoto případného tvrzení, Soud uvádí, že TV2 A/S neuplatňuje nové skutkové okolnosti, o nichž by Komise nevěděla během formálního vyšetřovacího řízení. Naopak TV2 A/S se omezuje na výtku vůči Komisi, že nepřezkoumala skutečnosti, které jí byly sděleny během formálního řízení stranou, která tvrdila, že financování TV2 během období šetření bylo nezbytné a přiměřené

potřebám veřejné služby (viz body 111 a 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí). I když se tak TV2 A/S sama neúčastnila formálního vyšetřovacího řízení, nemůže jí být zakázáno, aby před Soudem uplatnila právní argument vycházející z nepřezkoumání těchto okolností (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 6. října 1999, Kneissl Dachstein v. Komise, T-110/97, Recueil, s. II-2881, bod 102 a citovaná judikatura; ze dne 16. září 2004, Valmont v. Komise, T-274/01, Sb. rozh. s. II-3145, bod 102; Saxonia Edelmetalle a ZEMAG v. Komise, bod 184 výše, bod 68, a ze dne 23. listopadu 2006, Ter Lembeek v. Komise, T-217/02, Sb. rozh. s. II-4483, body 84 až 85 a 93).

217 Z předcházejících úvah vyplývá, že Komise tím, že neprovedla přezkum skutečností, které byly přímo relevantní pro otázku, zda dotčená opatření představují státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, či nikoli, nesplnila svou povinnost přezkumu, což vysvětluje nedostatek odůvodnění konstatovaný výše v bodě 202.

218 Co se týče argumentu, rovněž obsaženého v prvním tvrzení Komise, podle kterého dánské orgány neprováděly pravidelnou kontrolu výše vytvořených rezerv, je nutné konstatovat kromě skutečnosti, že se zde jedná opět o nepodepřený argument, který byl výslovně popírán Dánským královstvím ve formálním řízení (viz bod 48 odůvodnění, druhá věta napadeného rozhodnutí), že samo napadené rozhodnutí obsahuje údaje, které jej zpochybňují.

219 Z napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že TV2 měla až do roku 2002 předkládat roční rozpočet a účetní závěrku týkající se veřejných služeb (bod 96 odůvodnění). Mimoto během celého období šetření Rigsrevisionen prováděl správní a finanční kontrolu

účetních závěrek TV2 (bod 97 odůvodnění). V tomto ohledu okolnost uvedená Komisí v témže bodu odůvodnění, že Rigsrevisionen neměl sám „oprávnění k tomu, aby zabránil nadměrné náhradě“, není sama o sobě významná, co se týče kontrolního orgánu, a neumožňuje vyvodit závěr, že dánské orgány neprováděly kontrolu.

220 V každém případě se Komise nemůže opírat o údajný nedostatek kontroly, aby nařídila navrácení celé částky, o níž Dánské království tvrdí, že představuje rezervu nezbytnou pro veřejnou službu, jestliže byl možný důkladný přezkum všech právních a hospodářských podmínek, za kterých byla vytvořena tato rezerva během období šetření, s ohledem na informace, které měla Komise k dispozici, a jestliže při neexistenci takového přezkumu nebylo možné se platně vyslovit k otázce, zda tato rezerva byla celá, nebo pouze částečně skutečně nezbytná pro veřejnou službu.

221 Z týchž důvodů se odkazy provedené Komisí na požadavek „specifické“ (bod 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a „průhledné“ (bod 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí) rezervy jeví, při neexistenci důkladného přezkumu ze strany Komise konkrétních podmínek, za kterých byla určena částka koncesionářských poplatků připadající TV2 během období šetření, jako odkazy na čistě formální požadavek, který nemůže odůvodnit navrácení uložené v napadeném rozhodnutí.

222 Co se týče druhého tvrzení Komise (bod 198 výše), podle kterého příklad vycházející z roku 1999 ukazuje, že TV2 ve skutečnosti nikdy nepotřebovala čerpat ze svých rezerv, nijak neprokazuje, ve světle předchozích úvah, existenci státní podpory.

223 Skutečnost, že TV2 nemusela čerpat v roce 1999 ze svých rezerv, neznamená, že by tyto rezervy měly být považovány za nepřiměřené ve srovnání s jejími potřebami veřejné služby. Je totiž v samotné povaze rezervy vytvořené k řešení nepředvídaných událostí, že nemusí být nutně použita. Skutečnost, že Komise *a posteriori* vyvozuje z nevyužití takové rezervy závěr, že není odůvodněná, se jeví v rozporu s tím, že tento orgán sám připustil možnost vytvořit a udržovat takovou rezervu, aby bylo zaručeno, že veřejná služba bude moci být poskytována. V konečném výsledku Komisi příslušelo, aby se mohla užitečně vyslovit, zda rezervy vytvořené v TV2 mají přiměřený charakter, či nikoli, přezkoumat opodstatněnost úvah, zejména hospodářských, o které se Dánské království opíralo při stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2 mezi léty 1995 a 2002.

224 Soud mimoto uvádí, že neexistence v napadeném rozhodnutí důkladného a podrobného přezkumu podmínek financování TV2 během období šetření se odráží v kategorické povaze tvrzení Komise obsažených v bodě 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

225 Co se týče zaprvé odůvodnění tohoto bodu 71 odůvodnění, který se týká druhé podmínky Altmark, Soud poznamenává, že odkaz na skutečnost, že „kompenzace je určena v dohodě o médiích, která platí čtyři roky“, odkaz čistě popisný, který má ale přesto odůvodnit tvrzení, podle kterého nebyly parametry náhrady předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem, se jeví jako nesmyslný. Aniž by zamýšlel jakkoliv nahradit Komisi při výkonu jejích pravomocí, které má v oblasti kontroly státních podpor, Soud totiž může jenom konstatovat, že způsoby stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2 prostřednictvím dohod o médiích, za podmínek připomenutých výše v bodech 171 až 174, které nebyly nijak popírány, by se spíše mohly jevit, alespoň při první analýze, jako známky objektivní a transparentnosti.

226 Co se týče tvrzení v bodě 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterých „neexistoval veřejně přístupný rozpočet, který by propojoval kompenzaci a poskytování služeb“, nebo podle kterých „TV2 získává řadu výhod, které jsou neprůhledné (osvobození od placení daně, neplacení úroků atd.)“, je nutno konstatovat, že se jedná, aniž je tím dotčeno hlubší posouzení, které bude muset případně Komise provádět, o tvrzení, která jsou za okolností projednávaného případu na první pohled nepřiměřená, ba i nesprávná.

227 Co se totiž týče nejprve neexistence ročního rozpočtu, který by propojoval kompenzaci a poskytování služeb, Soud uvádí, že druhá podmínka Altmark takový formální požadavek neukládá. Tato podmínka totiž ponechává členským státům volnost výběru praktických způsobů pro zajištění jejího dodržování. Tudíž skutečnost, že Komise formálně uplatňuje neexistenci „veřejně přístupného rozpočtu, který by propojoval kompenzaci a poskytování služeb“, zatímco naopak způsoby stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2, připomenuté výše v bodech 171 až 174, které bylo právě třeba přezkoumat v rámci ověřování druhé podmínky Altmark, vůbec nejsou v napadeném rozhodnutí důkladně analyzovány, se ve skutečnosti jeví jako umělé odůvodnění.

228 Mimoto Soud může pouze uvést, opět aniž by byla dotčena pravomoc Komise v oblasti státních podpor, že nemůže být vyloučeno, že výše uvedené způsoby stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2 by mohly představovat objektivní a transparentní způsoby, kdyby předpokládaly zejména účast dánského parlamentu, opíraly se o hospodářské analýzy provedené auditorskou firmou ve spolupráci s monitorovací skupinou složenou z odborníků, které by se účastnili soutěžitelé TV2, a kdyby tyto analýzy byly, stejně jako roční účetní závěrky TV2, zveřejněny. Nemůže tedy být vyloučeno, že důkladná analýza těchto způsobů by případně vedla k závěru, že Dánské království, ještě před tím, než Soudní dvůr stanovil podmínky Altmark, v podstatě zajistilo dodržování druhé z těchto podmínek.

229 Co se dále týče tvrzení, podle kterého je řada výhod neprůhledná (osvobození od placení daně, neplacení úroků atd.), Soud může pouze uvést, že částka koncesionářských poplatků připadající TV2 byla podle žalobců, aniž by to bylo popíráno, vypočítána právě na základě předpokladu zachování těchto ostatních státních opatření ve prospěch této vysílací organizace. Není přitom důvod, alespoň podle první analýzy a s ohledem na popis provedený žalobci postupu stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2, se domnívat, že existence a množství těchto ostatních státních opatření, které byly nutně zohledněny v tomto postupu stanovení koncesionářských poplatků, byly zatajeny.

230 Z předcházejícího vyplývá, že tvrzení obsažená v bodu 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkající se druhé podmínky Altmark, tvrzení, která se v napadeném rozhodnutí neopírají o seriózní analýzu konkrétních právních a hospodářských podmínek, s ohledem na něž byla stanovena částka koncesionářských poplatků připadající TV2, nejsou přesvědčivá.

231 Co se týče zadruhé odůvodnění poslední věty bodu 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkajícího se čtvrté podmínky Altmark, Soud uvádí, že kromě poněkud nejasného znění tohoto odůvodnění, které totiž doslovně uvádí, že v projednávaném případě „nebyla provedena jakákoliv analýza, jež by ověřila, zda [Dánské království] stanovilo výši kompenzace na základě analýzy [provedené tímto členským státem] nákladů, které by vynaložil průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený [...]“, Komise hodlá prohlásit, že Dánské království nedodrželo čtvrtou podmínku Altmark.

232 Takové odůvodnění, které v konečném důsledku pouze přímo opakuje znění čtvrté podmínky Altmark, by mohlo případně stačit, kdyby bylo nesporné, že Dánské království neuskutečnilo nic, co by mohlo v praxi zaručit dodržování čtvrté podmínky Altmark, nebo kdyby Komise prokázala, že analýza provedená tímto členským státem byla zjevně nedostatečná nebo nepřiměřená pro zajištění dodržování této podmínky.

Tyto okolnosti se přitom v projednávaném případě nepotvrdily. Naopak s ohledem na postup, který Dánské království zavedlo pro stanovení částky koncesionářských poplatků připadající TV2 mezi léty 1995 a 2002, postup, který podle popisu uvedeného výše v bodech 171 až 174, který nebyl popírán, zahrnoval mimo jiné hospodářské analýzy, na jejichž vypracování se podíleli soutěžitelé TV2, nemůže být vyloučeno, že důkladný přezkum všech podmínek, za kterých byla stanovena částka koncesionářských poplatků připadající TV2 během období šetření, který měla Komise provést, mohl vést k závěru, že Dánské království v podstatě dohlíželo, ještě před tím, než Soudní dvůr definoval podmínky Altmark, na dodržování čtvrté z těchto podmínek.

²³³ Z toho vyplývá, že odůvodnění poslední věty bodu 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí se ve skutečnosti jeví jako čistě formální, s ohledem na konstatování provedené výše v bodě 203 a následujících a připomenuté výše v bodě 230, podle kterého Komise během formálního vyšetřovacího řízení neprovedla důkladný přezkum konkrétních podmínek, které vedly, během období šetření, ke stanovení, ze strany Dánského království, částky koncesionářských poplatků připadající TV2.

²³⁴ S ohledem na všechny předcházející úvahy, ze kterých vyplývá, že napadené rozhodnutí je postiženo nedostatečným odůvodněním, které je způsobeno tím, že Komise porušila svoji povinnost přezkumu otázek, které jsou přímo relevantní pro stanovení existence státní podpory, je třeba, aniž by bylo nutné přezkoumávat ostatní důvody žalob T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, zrušit napadené rozhodnutí.

K nákladům řízení*K nákladům řízení ve věcech T-309/04 a T-317/04*

- 235 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobci požadovali náhradu nákladů řízení a Komise neměla v hlavním řízení ve věcech T-309/04 a T-317/04 úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení žalobců v těchto věcech.
- 236 Podle čl. 87 odst. 5 jednacího řádu, vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Jelikož žalobci vzali své návrhy na předběžné opatření T-309/04 R a T-317/04 R zpět a Komise náhradu nákladů řízení v těchto věcech nepožadovala, každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení ve věcech týkajících se předběžných opatření.
- 237 Jelikož UER, vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání TV2 A/S ve věci T-309/04, nepožadovala náhradu nákladů řízení, ponese vlastní náklady řízení.
- 238 SBS a Viasat, vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise ve věci T-309/04, ponесou vlastní náklady řízení.

K nákladům řízení ve věcech T-329/04 a T-336/04

- 239 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Kromě toho na základě čl. 87 odst. 3 téhož řádu může Soud rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.
- 240 Viasat a SBS, žalobkyně, ale i vedlejší účastnice podporující se navzájem ve věcech T-329/04 a T-336/04 neuspěly se svými žalobními důvody směřujícími ke zrušení, týkajícími se kvalifikace veřejné služby TV2 jako SOHZ. Mimoto Soud konstatoval, že s ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí v rámci žalob T-309/04 a T-317/04 není namístě přezkoumávat ostatní důvody směřující ke zrušení předložené těmito žalobkyněmi.
- 241 Za těchto podmínek Soud rozhodl, že Viasat a SBS ponесou každá vlastní náklady řízení, které vynaložily v postavení jak žalobkyň, tak vedlejších účastnic ve věcech T-329/04 a T-336/04, a nahradí desetinu nákladů řízení Komise ve věci T-329/04 a desetinu nákladů řízení Komise ve věci T-336/04.
- 242 Z týchž důvodů nahradí Viasat desetinu nákladů řízení, které TV2 A/S, Dánské království a UER vynaložily v jejich postavení vedlejších účastníků na podporu návrhových žádání Komise ve věci T-329/04, a SBS nahradí desetinu nákladů řízení, které titíž účastníci vynaložili ve svém postavení vedlejších účastníků na podporu návrhových žádání Komise ve věci T-336/04.

243 Komise, jakož i TV2 A/S, Dánské království a UER, vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání tohoto orgánu ve věcech T-329/04 a T-336/04, ponесou každý devět desetin vlastních nákladů řízení v těchto věcech T-329/04 a T-336/04.

Z těchto důvodů

Soud (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Věci T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 se spojují pro účely rozsudku.**
- 2) **Rozhodnutí Komise 2006/217/ES ze dne 19. května 2004 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark se zrušuje.**
- 3) **TV 2/Danmark A/S, Dánské království a Komise ponесou každý vlastní náklady řízení ve věcech T-309/04 R a T-317/04 R.**

- 4) **Komise ponese vlastní náklady řízení ve věcech T-309/04 a T-317/04 a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů TV 2/Danmark A/S a Dánského království v těchto věcech.**

- 5) **Union européenne de Radio-Télévision (UER), SBS TV A/S, SBS Danish Television Ltd a Viasat Broadcasting UK Ltd ponесou každá vlastní náklady řízení ve věci T-309/04.**

- 6) **SBS TV, SBS Danish Television a Viasat Broadcasting UK ponесou každá vlastní náklady řízení, které vynaložily v postavení jak hlavní účastnice řízení, tak vedlejší účastnice řízení ve věcech T-329/04 a T-336/04.**

- 7) **Viasat Broadcasting UK nahradí desetinu nákladů řízení, které Komise, TV 2/Danmark A/S, Dánské království a UER vynaložily ve věci T-329/04.**

- 8) **SBS TV a SBS Danish Television nahradí desetinu nákladů řízení, které Komise, TV 2/Danmark A/S, Dánské království a UER vynaložily ve věci T-336/04.**

9) Komise, TV 2/Danmark A/S, Dánské království a UER ponесou každý devět desetin vlastních nákladů řízení ve věcech T-329/04 a T-336/04.

Vilaras

Martins

Ribeiro

Jürimäe

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. října 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

M. Vilaras

Obsah

Právní rámec	II - 2942
Skutkový základ sporů	II - 2945
Řízení	II - 2950
Věci T-309/04 a T-317/04	II - 2950
Věc T-329/04	II - 2952
Věc T-336/04	II - 2953
Návrhová žádání účastníků řízení	II - 2955
Právní otázky	II - 2957
K přípustnosti žalob T-309/04 a T-317/04.	II - 2957
K věci samé	II - 2963
K prvnímu důvodu žaloby T-329/04 a druhému důvodu žaloby T-336/04, které vycházejí z nesprávné kvalifikace úkolu veřejné služby TV2 jako SOHZ v napadeném rozhodnutí.	II - 2965
– Argumenty účastníků řízení	II - 2965
– Závěry Soudu	II - 2969
K prvnímu důvodu žalob T-309/04 a T-317/04, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu	II - 2978
– Argumenty účastníků řízení	II - 2978
– Závěry Soudu	II - 2980
K druhému důvodu žalob T-309/04 a T-317/04, vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES v rozsahu, v němž výnos z koncesionářských poplatků, jakož i příjmy z reklamy převedené na TV2 prostřednictvím Fonds TV2, nejsou státními prostředky	II - 2984
– Argumenty účastníků řízení	II - 2984
– Závěry Soudu	II - 2987

K výtce v žalobách T-309/04 a T-317/04, vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vyplývá z toho, že Komise porušila svoji povinnost přezkumu	II - 2991
– Argumenty účastníků řízení	II - 2991
– Závěry Soudu	II - 2993
K nákladům řízení	II - 3011
K nákladům řízení ve věcech T-309/04 a T-317/04	II - 3011
K nákladům řízení ve věcech T-329/04 a T-336/04	II - 3012